

Ace No. 22958
బం శ్రీ నాయురం గురుదేవదత్త

శ్రీ విశ్వ దత్త వ్రతకల్పము

హ ప క ల్ప న :

G. V. L. N. విద్యాసాగర శర్మ, M.A.

రిటైర్డ్ ప్రెస్సిపాల్

ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, గుంటూరు.

ప్ర చు రణ :

ఉప్పలూరి కనకదుర్గా సుబ్రహ్మణ్యం

ఛార్జర్ అకౌంటెంటు

గుంటూరు

ప్రతులు : 1000

సర్వస్వామ్య సంకలితము

ముద్రణ :

సాయిరామ్ ప్రింటర్స్ & బైండింగ్స్

2/10 బ్రాడీపేట, గుంటూరు.

ప్రచురణ :

5 మార్చి 1992

ప్రచురణ కర్త :

ఉప్పలూరి కనకధర్మా సుబ్రహ్మణ్యం

చార్జర్ అకౌంటెంటు

గుంటూరు.

వెల : రూ. 10.00

ప్రతులు దొరుకు వోటు :

వి శ్వ మ ం ది ర ము

కృష్ణనగర్, శివ లైన్

గుంటూరు - 4

శ్రీ విశ్వదత్త

ఓం శ్రీ సాయి రామ్ గురు దేవదత్త వి శ్వ స ం దే శ ము

అన్ని జన్మలలోకి మానవజన్మ ఉత్తమమైనది. మానవ జన్మ లభించుటయే దుర్లభము. అదృష్టవశముగా దివ్యపరముగా లభించిన మానవజన్మను మానవుడు సద్వినియోగము చేసుకొనుటకు సక్రమముగా యత్నించవలెను. మునుముందుగా మనిషిగా నిలచి, మనిషిగామారి, మహాత్మునిగా, మహాశక్తి స్వరూపునిగా, సాక్షాత్తు మహేశ్వరునిగా మారటానికి దివ్య పథముపై పయనించాలి.

పరిపూర్ణ మానవత్వమే దివ్యత్వము. సనాతన ధర్మం మానవుని పరిపూర్ణ మానవునిగా తీర్చిదిద్దటానికి దోహద పడే మార్గం. ఇది ఒక ప్రాంతమునకో, మతమునకో సంబంధించినదికాదు. యావత్ మానవకళ్యాణమునకు, యావత్ మానవజాతి సమైక్యతకు, మన సనాతన ధర్మం ఎంతయో అవునరము, ఆచరణీయము అయినది.

‘వసుధైక కుటుంబము’ అని చాటి చెప్పినది సనాతన ధర్మం. ‘ఈశ్వరస్వర్వభూతానాం’ అని ఎలుగెత్తి చెప్పినది సనాతన ధర్మం. ‘ఏకంసత్, విప్రాః బ్రహ్మధావదంతి’ అని చెప్పింది సనాతన ధర్మం. ‘మాతృదేవోభవ, పితృదేవోభవ ఆచార్యదేవోభవ, అతిథిదేవోభవ’ అని మనిషి మనిషికి సందేశమిచ్చింది సనాతన ధర్మం. మనిషిని సంస్కరించి కుటుంబ వ్యవస్థను చక్కదిద్ది, గృహమును ప్రశాంతి నిలయముగా మార్చితద్వారా యావత్ మానవ సమాజమును ఒక స్వర్గ ధామంగా, ఒక కలియుగ వైకుంఠంగా, ఒక ఆనంద నిలయముగా మార్చటానికి మార్గదర్శక మయింది.

అట్టి సనాతన ధర్మాన్ని పిస్కరించి, కుటుంబమును విస్కరించి సమాజమును బాగుచేయాలని ప్రణాళికలు వేస్తున్నాము కాబట్టి అన్నిటిలోను అపజయమును రుచిచూచి ఇప్పుడు యావత్ ప్రపంచాన్ని ఒక అగ్నిగుండంగా, ఒక అశాంతి నిలయంగా దిగజార్చటానికి, నాగరికతపేర, విశ్వంఖిల స్వతంత్రతపేర, మితిమీరిన తెలివివేటలపేర సహాయపడుతున్నాము. ఇది విచారించతగ్గ విషయం.

మొట్టమొదటిగా మనిషి సంస్కరించబడాలి. కుటుంబము సంస్కరించబడాలి. తరువాత సమాజము దానికదే సంస్కరించబడుతుంది. సంస్కారముగల వ్యక్తులతో విరాజిల్లే కుటుంబములను, గృహములను కలిగిన సమాజము ప్రశాంత పరిమళములను విరజిల్లుతూ ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతుంది. విశ్వమానవ సమైక్యతతో సుసంఘటితంగా జీవిస్తూ విశ్వమానవకళ్యాణాన్ని రుచిచూస్తుంది. ఇదే, ఇదే ముక్కోటి దేవతల దివ్య సంకల్పం. ఇదే, ఇదే సమస్త యోగుల అవతారిమూర్తుల, సిద్ధపురుషుల, మత ప్రవక్తల సంకల్పము, సందేశము. ఇదే, ఇదే సమస్త మానవ జాతి యొక్క ఆశ, ఆకాంక్ష, ఆశయము, లక్ష్యం.

విశ్వ మందిరం,
కృష్ణనగర్,
గుంటూరు.

దివ్య ఆశీస్సులతో
విశ్వయోగి విశ్వంజీ

నివేదన

అజ్ఞానాంధ వివస్వంతం

బ్రహ్మ విష్ణు శివాత్మకం

అత్మానంద ప్రదం ముద్దం

విశ్వ దత్తం సమామ్యహం.

ఈ శ్రీ విశ్వదత్తవ్రతకల్పము నా “గురుదత్త వైభవము”నకు అనుబంధ గ్రంథముగా గత దత్త జయంతి నాటికే, దానితోబాటు వెలువడవలసియున్నది. కాని ముద్రణకు సమయము చాలక పోవులచే అట్లు చేయుట ఇష్టపడినది కాదు. శ్రీ దత్తాత్రేయావతారులైన శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీవారి 48వ జన్మ దినోత్సవ సందర్భమున, పూజా ప్రసూనముగా ఈ గ్రంథమును వారి పాద పద్మములకు సమర్పించుకొను మహాభాగ్యము నేడు కలిగినది. ఇది నా పూర్వజన్మ సుకృతముగా భావించుచున్నాను.

సత్య దత్త వ్రతము, సాయినాథ వ్రతము మొదలైనవానివలె దత్త స్వరూపులైన శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీవారి చరిత్రతో శ్రీ విశ్వదత్త వ్రతము నెవరైనను రూపొందించిన భాగుండునని చాలా రోజులనుండి తలచుచుండెడివాడను. ఆ కోరిక దత్తోపాసకులు, విద్వత్కవులునైనపూజ్య శ్రీ విద్యాసాగరశర్మగారి దయ వలన ఈనాడిట్లు నెరవేరినది. శ్రీచిరంజీవిగారు లోగడ సంకలితము చేసి, ముద్రించిన శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు పూజా విధానము ననుసరించి, వ్రత కథను స్వకపోలకల్పితముగా సంతరించి శ్రీ విద్యాసాగరశర్మగారు ఈ శ్రీ విశ్వదత్త వ్రత కల్పమును

భక్తాభిష్టప్రదముగా ఇట్లు రచించినారు. ఈ వ్రతము విశ్వ కుటుంబ సభ్యుల కెల్లరకు శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సత్యక్ష దర్శనానుభూతిని కలిగించి. బహిరాముష్మిక సౌఖ్యములను ప్రసాదించగలదని నా విశ్వాసము.

శ్రీ విశ్వదత్త వ్రతమును ఎవరైనను వారి వారి వీలు ననుసరించి, సత్యనారాయణస్వామి వ్రతమువలె పూజా ద్రవ్యములు సమకూర్చుకొని చేసుకొనవచ్చును. గురువారము, వినాయకి, పూర్ణిమ, గురుపాడ్యమి (మాఘ బహుళ పాడ్యమి) గురుద్వాదశి (ఆశ్విజ బహుళ ద్వాదశి) మున్నగు పరవ్వి దినములలో ఈ వ్రతము చేసిన ఇతోధిక ఫలము లభించును. వ్రత కథ వినుట ద్వారా శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ యెడల మనకు గల భక్తి శ్రద్ధలు ద్విగుణీకృతము కాగలవు. అందువలన గురు కటాక్షము శీఘ్రముగా, అనాయాసముగా మనము పొందగలము.

విశ్వమునకు దత్తమైన ప్రేమ స్వరూపులు శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు దేవులు. ఆ విశ్వదత్త 48వ జన్మ దినతోవమునాడు ఈ గ్రంథము వెలువడుటకై దీక్ష వహించి, అహర్నిశలు శ్రమించిన మా చిరంజీవి లక్ష్మీనరసింహ సుధాకర్ ను హృదయ పూర్వకముగా ఆశీర్వాదిస్తున్నాను. తమ పరిపూర్ణానుగ్రహము వానిపై వర్షించగలందులకు శ్రీ విశ్వదత్త ను ప్రార్థిస్తున్నాను.

సర్వాంగ సుందరముగా, సకాలములో, నిర్దుష్టముగా ఈ గ్రంథమును ముద్రించి యిచ్చిన శ్రీ సాయిరామ్ ప్రింటర్స్ అధినేత శ్రీ నడింపల్లి సాయిగారికి కృతజ్ఞతాభి వందనములు సమర్పిస్తున్నాను.

ఈ గ్రంథము కల్పవృక్షమై భక్తుల కామితముల నీడేర్చగలదని
అభిప్రాయపడును. భక్త మహాశయలీ వ్రతమును తమ తమ గృహములలో
నాచరించి శ్రీ విశ్వదత్త కృపకు పాత్రులు కాగలరని మనవి.

ఓం శ్రీం విశ్వదత్తాయనమః

ఇట్లు

శ్రీ విశ్వదత్త పాద భక్త పరమాణువు
గుంటూరు ఉప్పలూరి కనకదుర్గా సుబ్రహ్మణ్యము
5-3-92. చార్జర్స్ అక్కౌంటెంటు.

పుష్పాంజలి

నీదు బొజ్జ నుండె నిఖిలమౌ విశ్వమ్ము
విశ్వమందిరాన వెలయు దీవు !
విశ్వమునకు నీకు భేదమ్ము లేదయ్య !
విశ్వయోగివర్య ! వినతులయ్య !

అత్రితపంతు మెచ్చుకొని అమ్మునినాథున కీవు దత్తమై
పుత్రుడ వై తివరంట ! - అట పూర్వము - ముద్దులు మూటగట్టు నీ
చిత్రవిచిత్ర శైశవ విచేష్టితముల్ కనుగొంచు నెల్ల రున్
చిత్రము లట్లు నిల్చిరట ! చేతులు మోడ్చుచు భక్తి యుక్తులై

ఉయ్యెలందున నిన్ను బజ్జండ బెట్టి
అమ్మ లాలిపాటలు పాడు నవసరమున,
కొంటె నవ్వుతో కేరింత గొట్టు నిన్ను
గాంచి ప్రకృతి యెంత పరవశించినదియో !!

అపుడు ధర్మ రక్షణకుగా నవతరించి
దత్తమైనావు నీ వత్రి దంపతులకు;
నవ సమాజ నిర్మాణమ్ము నవధరించి
“విశ్వదత్త” వై తివి నేడు విశ్వనాథ !

గురుదేవా ! నిను పుత్రరత్నముగ కన్గొ నెంచి ఆ శ్రీయుతుల్
వరలక్ష్మమ్మయు నాంజనేయులును సంభావింప తొల్ బామునన్
కర మర్పిన్ తప మెంత సల్పిరొ ? జగత్కల్యాణకాంక్షన్ వసుధ
భరపై క్రమ్మర నుద్భవించితివి - దత్తాత్రేయ దివ్యాంశతో !

అదీని శ్రీపితాపురమునందు జనించి యశమ్ము గొన్న శ్రీ
పాదులుగా - పదంపడి భవాల నృసింహ సరస్వతీ యతీం
ద్రాదులుగా - అనేక అవతారము తెత్తిన దత్తమూర్తి వీ
వాదని తేలిపోయె; ఇక అపుము ! దాగుడుమూతలో ప్రభా !!

ఎందరు లేరు యోగులు, మునీశ్వరు లీ జగమందు ? వా
రందరు ముక్కు మూసికొని, ఆ సరమాత్యను స్వార్థబుద్ధితో
పొందగ - సర్వమున్ వదలి పోవగ - నెంతురెగాని, నీవలెన్
పొందిన శక్తి యుక్తులను భూతహితమ్ముగ పెచ్చ నెంతురే ??

ప్రియమున్ శ్రేయము గల్గ నిచ్చితివి “ఓం శ్రీసాయిరాం” మంత్రమున్
దయ తోడన్ “గురు దేవదత్త” ననుసంధానించి భక్తాశిన్;
నియమం బూని జపించు వారలకు శాన్తిచెన్ మనకోభముల్;
భయముల్ వీడెను; నీవు కల్గ గురుదేవా ! లోటు వాటిల్లునే ?

“దేహమే పరికింప దేవాలయ” వ్యును

వేదవాణిని వినిపించినావు;

“దయగల హృదయమే దైవపీఠ” ము టన్న

భక్తిసూత్రము పట్టు బట్టినావు;

“జగతి నంతట నిండు శక్తి యే వ్యక్తిలో

నిలువెల్ల కల” దని తెలిపినావు;

“అదుపు - పొదుపు” రెంటి అవసరాలను చాటి

గృహ సంస్కరణము కాంక్షించినావు;

“జగము, బ్రహ్మము” రెండును సత్య మనుచు,
 “భౌతికమును కాదన వల” దటంచు,
 మనిషిని “మనీషి”గా దిద్దు మహిత కార్య
 పీక్ష గొన్నావు - శ్రీ గురుదేవ ! - నీవు !!

బ్రహ్మ విష్ణు శివస్వరూపంబు నీవు !
 పరమ నిర్గుణ శుద్ధ తత్త్వంబు నీవు !
 సర్వ జగముల నేలు చిచ్చుక్తి నీవు !
 “విశ్వదత్త”వు నీవు ! మా వెలుగు నీవు !!

జపములు, తపములు సలుప నక్కరలేదు

నిన్నెడంద తలంచుకొన్న చాలు -

పుణ్యక్షీర్ణాలలో మునుగ నక్కరలేదు

నీ పదాంబుజము లందినను చాలు -

శాస్త్రము లేవియు చదువ నక్కరలేదు

నీ శుభాశీస్సు లందినను చాలు -

పాపపు తరువును వేడ నక్కర లేదు

నీ మోవి నొలుకు వెన్నెలలు చాలు -

అలయ నక్కరలేదు భయము నొరసే

గురువరా ! నీవు మము కనుగొన్న చాలు -

నీదు నన్నిదే మాకు కెన్నిది గదయ్య !

అందుకోవయ్య ! హృదయ శ్చష్పాంజలులను !!

ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

శ్రీ విశ్వదత్త పూజా విధానము

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం

ప్రసన్న వదనం ధ్యాయేత్సర్వ విఘ్నైః శాంతయే.

(పిమ్మట మూడుసార్లు ఆచమనము చేయవలెను.)

ఓం కేశవాయస్వాహా, ఓం నారాయణాయస్వాహా, ఓం మోధవాయ
స్వాహా, గోవిందాయనమః, విష్ణవేనమః, మధుసూదనాయనమః, త్రివిక్ర
మాయనమః, వామనాయనమః, శ్రీధరాయనమః, హృషీకేశాయనమః,
పద్మనాభాయనమః, దామోదరాయనమః, సంకర్షణాయనమః, వాసుదేవాయ
నమః, ప్రద్యుమ్నాయనమః, అనిరుద్ధాయనమః, పురుషోత్తమాయనమః,
అథోక్షాయనమః, నారసింహాయనమః, అచ్యుతాయనమః. జనార్దనాయ
నమః, ఉపేంద్రాయనమః, హరయేనమః, శ్రీకృష్ణాయనమః.

ప్రాణాధ్యాయము :

ఓం భూః, ఓం భువః, ఓం సువః, ఓం మహాః, ఓం జనః,
ఓం తపః, ఓం సత్యం ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్యధీమహి,
ధియోయోనః ప్రచోదయాత్, ఓం ఆసోజ్యోతిరసోఽమృతం బ్రహ్మ
భూర్భువస్సువరోమ్.

ఘంటారవము :

అగమార్థంతు దేహినాం, గమనార్థంతు రక్షసామ్ । కురు ఘంటా
రవం తత్ర దేవతాహ్వన లాంఛనమ్.

(దీపము వెలిగించవలెను.)

సంకల్పము :

మమోపాత్త సమస్త దురిత క్షయద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం
కుభేకోభనే, అభ్యుదయ ముహూర్తే, శ్రీ మహావిష్ణోరాజ్ఞాయా స్రవర్త

మానస్య, అద్యక్షాః ద్విశీయ పరాస్తే, శ్వేతపరాహకల్పే, తైవన్యక
మన్వంతరే, కలియుగే, ప్రథమపాదే, జంబూద్వీపే, భరతవర్షే, భరత
ఖండే. మేరోర్దక్షిణ దిగ్భాగే, శ్రీ తైలన్య ఈశాన్య ప్రదేశే, గంగా
కావేర్యోః మధ్యప్రదేశే, శోభనగృహే, సమస్త దేవతా బ్రాహ్మణ హరి
హర గురుచరణ సన్నిధౌ, అస్మిన్ వర్తమాన వ్యావహారిక చాంద్రమా
నేన సంవత్సరే ఆయనే ఋతౌ మాసే పక్షా.....
తిథౌ వాసరా, శుభనక్షత్రే శుభయోగే శుభకరణే ఏవంగుణ విశే
షణ విశిష్టాచూం శుభతిథౌ, శ్రీమన్ గోత్ర. నామదేయః ధర్మ
సత్త్వి సమేతః శ్రీమతః గోత్రస్య నామదేయస్య, ధర్మసత్త్వి
సమేతస్య, మమోపాత్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం
శ్రీ విశ్వదత్త దేవతా ముచ్చిక్య శ్రీ విశ్వదత్త ప్రసాద సిద్ధ్యర్థం, శ్రీ
సమర్థ సద్గురు విశ్వదత్త వ్రత పూజా మహాంకరిష్యే (నీటిని ఉంగరపు
వ్రేలితో తాకవలెను).

అదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం శ్రీ మహాగణాధిపతి పూజాం
కరిష్యే - తదంగకలశారాధనం కరిష్యే. (నీటిని తాకవలెను) కలశం
గంధ పుష్పాక్ష తైరభ్యర్చ్య - (కలశమును గంధపుష్పాక్షతలతో నలం
కరించి ఈక్రింది విధముగా చెప్పవలెను).

కలశస్యముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్ర స్సమాశ్రితః । మూలే తత్ర
ష్టితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృ గణాస్మృతః । కుక్షేతు సాగరాస్సర్వే సప్త
ద్వీపా వసుంధరా । ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేద స్సామవేదో హ్యధర్వణః ।
అంగైశ్చ సహితస్సర్వే కలశాంఘ సమాశ్రితః । గంగేవయమునే కృష్ణే
గోదావరి సరస్వతి । నర్మదే సింధు కావేరి జలేఽస్మిన్ సన్నిధిం కురు ।
ఆయాంతు శ్రీ మహాగణాధిపతి పూజార్థం మమదురిత క్షయ కారకాః ।
కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి సంప్రోక్ష్య, దేవ మాత్యానం చ సంప్రోక్ష్య ।

[కలశోదకమును పూజాద్రవ్యములపై నను చల్లుకొనవలెను. వసువుతో జేసిన వినాయకుని తమలపాకుతో తాకి ఈ విధముగా చెప్పవలెను].

ఓం శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః స్థిరోఽవః । వరదోభవ ।
 సుముఖోభవ । సుప్రసన్నోభవ । స్థిరాననం కురు । మహాగణపతయే
 నమః ఆవాహయామి । మహాగణపతయే నమః ఆననం సమర్పయామి ।
 పాదయోః పాద్యం సమర్పయామి । హస్తయోః అర్ఘ్యం సమర్పయామి ।
 ముఖే ఆచమనీయం సమర్పయామి । మహాగణపతయే నమః స్నానం
 సమర్పయామి । స్నానానంతరం శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి । వస్త్ర
 యుగ్మం సమర్పయామి । యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి । గంధాన్ ధార
 యామి । గంధోపరి అక్షతాన్ సమర్పయామి । పుష్పైః పూజయామి ।

ఓం సుముఖాయ నమః । ఓం ఏకదంతాయ నమః । ఓం కపి
 లాయ నమః । ఓం గజకర్ణకాయ నమః । ఓం లింగోదరాయ నమః ।
 ఓం వికటాయ నమః । ఓరి విహ్వరాజాయ నమః । ఓం గణాధిపాయ
 నమః । ఓం ధూమకేతవే నమః । ఓం గణాధ్యక్షాయ నమః । ఓం ఫాల
 చండ్రాయ నమః । ఓం గజాననాయ నమః । ఓం వక్రతుండాయ నమః ।
 ఓం కూర్మకర్ణాయ నమః । ఓం హేరంబాయ నమః । ఓం స్కంద
 పూర్వజాయ నమః । ఓం శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః నానావిధ పరి
 మళ పుష్పాణి సమర్పయామి । ధూపమాఘ్రాపయామి । దీపంధర్పయామి ।
 ధూపదీపానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి । నైవేద్యం సమర్పయామి
 (నైవేద్యముపై నీళ్ళు చల్లుచు చెప్పవలెను) ।

ఓం భూర్భువ స్సువః ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్యధీమహి
 ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ పత్యం త్వరేన పరిషింహామి । అమృత
 మస్తు । అమృతోపస్తరణమపి । ఓం ప్రాణాయ నమః ।
 ఓం అపానాయ నమః । ఓం వ్యోనాయ నమః । ఓం ఉదానాయ

నమః । ఓం సమానాయ నమః మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి ।
 హస్తాప్రక్షళయామి పాదాప్రక్షళయామి । శుద్ధావసనీయం సమర్పయామి ।
 మహాగతాధిపతయే నమః కాండాలం సమర్పయామి । కర్పూర నీరాజనం
 సమర్పయామి । నీరాజనానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి । మంత్ర
 పుష్పం సమర్పయామి । ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారం సమర్పయామి ।
 మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం గతాధిప । యత్పూజితం మయా
 దేవ । పరిపూర్ణం తదస్తుతే । అవయాధ్యాన అవాహనాది షోడశోపచార
 పూజాయ చ భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీ మహాగతాధిపతి దేవతా సుప్రీతసు
 ప్రసన్నో వరదో భవతు । ఏతత్ఫలం పరమేశ్వరార్పణమస్తు । మమ
 శ్రీ గతాధిపతి దేవతా ప్రసాద సిద్ధిరస్తు [పూలు అక్షతలు శిరస్సుపై ఉంచు
 కొనవలెను] శ్రీ మహాగతాధిపతయే నమః యథాస్థానం ఉద్వాసయామి
 [దేవతను కొద్దిగా జరుపవలెను].

అథ శ్రీ విశ్వదత్త పూజా సంకల్పం

అచమ్య ఓం కేశవాయ స్వాహా, ఓం నారాయణాయ స్వాహా, ఓం
 మాధవాయ స్వాహా ఓం శ్రీ కృష్ణాయ నమః । ఉత్తిష్టంతు భూత
 పిశాచాః ఏతే భూమి భారతాః ఏతేషాం అవిరోధేన బ్రహ్మకర్మ సమా
 రథే ! ఓం భూః ఓం భువః భూర్భువస్సువరో. మమ ఉపాత్త
 సమస్త దురితక్షయద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం మమ ధర్మ
 వత్సీ సమేతస్య మమోపాత్త సమస్త దురితక్షయద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర
 ప్రీత్యర్థం క్షేమస్తేర్య విజయ అభయ అయురారోగ్యాభి వృద్ధ్యర్థం సర్వా
 భీష్ట సిద్ధ్యర్థం శ్రీ విశ్వదత్త దేవతా ముద్దిశ్య విశ్వదత్త ప్రసాదసిద్ధ్యర్థం
 శ్రీ పమర్త సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్త వ్రత పూజా మహం కరిష్యే (నీటిని
 తాకవలెను) తదంగ కలకారాధనం కరిష్యే । కలశం గంధపుష్పాక్ష తైర
 భ్యర్చ । కలశస్య ముఖే విష్ణుః జలేఽస్మిన్ సన్నిధిం కురు.

అహంతు శ్రీ విశ్వదత్త విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు పూజార్థం
మమ దురితక్షయ కారణాః । కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి సంప్రోక్ష్య 1
గురుదేవ మాత్మానం సంప్రోక్ష్య.

ఘంటానాదం :

ఆగమార్దంతు దేవానాం , గమనార్దంతు రక్షసామ్,
కురు ఘంటారవం తత్ర దేవతాహ్వన లాంఛనమ్.

ధ్యానం :

జహఃధరం పాంశురంగం ప్రేమహస్తం కృపానిధిం

సర్వజాడ్యహరం వందే విశ్వదత్తం జగద్గురుం ॥

విశ్వంభరం విశ్వనాథం విశ్వాత్మాం విశ్వతోముఖం

వరలక్ష్మీసుతం వందే విశ్వదత్తం జగద్గురుం ॥

అవధూతం మహాత్మానం యోగినం భక్తవత్సలం

ఆంజనేయాత్మజం వందే విశ్వదత్తం జగద్గురుం ॥

జ్ఞానమూలా జ్ఞానగమ్యం జ్ఞానవశ్యం భయాపహం

నిశ్చేయసప్రదం వందే విశ్వదత్తం జగద్గురుం ॥

సత్స్వరూపం చిదానందం పరంజ్యోతిం పరాత్పరం

ఆత్మానందప్రదం వందే విశ్వదత్తం జగద్గురుం ॥

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః ధ్యానం సమర్పయామి.

ఆవాహన :

ఆవాహయామి సద్భక్త్యా నిత్యానందం మహామతీం
సర్వధర్మపరం నిత్యం పూజ్ఞానందై క విగ్రహం । సమర్థ సద్గురు
శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః ఆవాహనం సమర్పయామి.

ఆసనం :

నానామణి గణోపేతం నానారత్న విభూషితం స్వర్ణ
సింహాసనం తుభ్యం దాస్యామి స్వీకురుగురో । సమర్థ సద్గురు
శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః ఆసనం సమర్పయామి.

పాద్యం :

పాద్యం గృహాణభో యోగిన్ తీర్థపాద దయాకర
శిష్యవత్సల సర్వజ్ఞ ఆశ్రితామరకల్పక । సమర్థ సద్గురు శ్రీ
విశ్వదత్తాయ నమః పాద్యం సమర్పయామి.

అర్ఘ్యం :

అర్ఘ్యం దాస్యమ్యహం భక్త్యా తవహస్తా గురూత్తమః
సంగృహీత్వా మహాభాగ కురు సంసార తారణమ్ , సమర్థ
సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

ఆచమనీయం :

జ్ఞాన వైరాగ్య సంపన్న భవరోగైక భేషజ గృహా-
ణశ్వం మయాదత్తం ఇదం ఆచమనీయకం । సమర్థ సద్గురు శ్రీ
విశ్వదత్తాయ నమః ఆచమనీయం సమర్పయామి.

పంచామృత స్నానం :

పంచామృత. మయానీతం పయోదధి ఘృతం మధు
శర్కరా సహితం చైవ సద్గురుస్త్వం గృహాణభో, పమర్థ
సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః పంచామృత స్నానం సమర్ప
యామి.

శుద్ధోదక స్నానం :

గంగాది పుణ్యపలితైః మయానీతైః శుభావహైః స్నాప
యిష్యామ్యహం భక్త్యా ప్రసన్నోభవ సద్గురు । సమర్థ సద్గురు
శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి.

వస్త్రయుగ్మం :

పీతాంబర మిదం స్వర్ణతంతునా నిర్మితం శుభం
సోత్తరీయం సత్సంబూలం వాసాంసి ప్రతిగృహ్యతాం । సమర్థ
సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.

యజ్ఞోపవీతం :

తంతుం తన్వన్ మయా భక్త్యాబ్రహ్మసూత్రం వినిర్మితం
దాస్యోమి ధారణార్థం వైగృహీణ బ్రహ్మవిద్వర । సమర్థ
సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

గంధం :

గంధం చందనోర్మిశ్రం కర్పూరేణ సుసంయతం విలే
పనం గురుశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతాం । సమర్థ సద్గురు
శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః గంధం సమర్పయామి.

అక్షతలు :

అక్షతాన్ ధవళాన్ దివ్యాన్ హరిద్రా చూర్ణ మిశ్ర
తాన్ అర్పయిష్యామ్యహం భక్త్యా స్వీకుర్యానంద వర్ధన ।
సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః హరిద్రాక్షతాన్
సమర్పయామి.

వనమాల : మల్లికా కుండ మందార జాణి పున్నాగ చంపకై :
 గ్రధితాం మాలికాంతుభ్యం దాస్యామి స్వీకురుగురో
 సమర్ప సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః వనమాలాం సమర్పయామి
 సర్వో సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః పుష్పైఃమర్ద పూజయామి
 శ్రీ విశ్వదత్త స్వరూప శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు ఆప్తో త్తర
 శతనామ పూజాం కరిష్యే (నీటిని తాకవలెను)

అష్టోత్తర శత నామావళి:

ఓం శ్రీ గణపతయేనమః	ఓం దీనబాంధవాయనమః
ఓం శ్రీ గురవేనమః	,, దీన రక్షకాయనమః
ఓం అవధూతాయనమః	,, ధార్మికాయనమః
,, అనుగ్రహభాషిణేనమః	,, ధ్యానగమ్యాయనమః
,, అనంతాయనమః	,, నాస్తికత్వ నివారకాయనమః
,, అక్షరాయనమః	,, నిష్కళంకాయనమః
,, ఆశోకాయనమః	,, నిష్కోపాయనమః
,, ఆదర్శమూర్తయేనమః	,, నిర్వికారాయనమః
,, కపయేనమః	,, నిత్యబోధాయనమః
,, కర్మయోగినేనమః 10	,, నిస్సావ్యర్థాయనమః
,, కరుణానిధయేనమః	,, నిరాహారిణేనమః
,, చిరంజీవినేనమః	,, నిరహంకారాయనమః
,, జటాధరాయనమః	,, నిత్యానుష్ఠానతత్పరాయనమః
,, త్యాగినేనమః	,, నిర్మలాయనమః
,, త్రిగుణాత్మరాయనమః	,, నీతికామప్రబోధకాయనమః
,, త్రికాలజ్ఞాయనమః	,, పరబ్రహ్మజ్ఞేనమః
,, దయావతేనమః	,, పండిత ప్రశంసితాయనమః
,, దయాసారాయనమః	,, పుష్పమాలాధరాయనమః
,, దయామూర్తయేనమః	,, ప్రసన్నాయనమః
,, దత్తప్రియాయనమః 20	,, పావనాయనమః
,, దత్తాత్రేయస్వరూపాయనమః	,, బ్రహ్మచారిణేనమః

30

4)

ఓం బ్రాహ్మణాయనమః
 ,, బుద్ధాయనమః
 ,, భక్తవత్సలాయనమః
 ,, భక్తమార్గ ప్రబోధకాయనమః
 ,, భక్తజనసేవితాయనమః
 ,, భక్తిబంధవేనమః
 ,, భావాతీతాయనమః
 ,, భోగవిపర్జితాయనమః 50
 ,, మంజుభాషిణేనమః
 ,, మృదుభాషిణేనమః
 ,, మితభాషిణేనమః
 ,, మునయేనమః
 ,, యోగినేనమః
 ,, యోగ్యాయనమః
 ,, యోగజ్ఞానప్రకాశనాయనమః
 ,, పరదాయనమః
 ,, విలక్షణాయనమః
 ,, వివేకవిదేనమః 60
 ,, విశాలాక్షయనమః
 ,, విశ్వానాయనమః
 ,, విశ్వభావనాయనమః
 ,, విశ్వనాథాయనమః
 ,, విశ్వయోగినేనమః
 ,, విశ్వమందిరవాసాయనమః
 ,, విశ్వవ్యాప్తినేనమః
 ,, విశ్వంభరాయనమః

ఓం విశ్వరూపిణేనమః
 ,, విశ్వగ్రాసాయనమః 70
 ,, విశ్వయోనయేనమః
 ,, విశ్వాత్మనేనమః
 ,, విశ్వమూర్తయేనమః
 ,, విశ్వరేతసేనమః
 ,, విశ్వకర్మణేనమః
 ,, విశ్వచక్షుషేనమః
 ,, విశ్వసాక్షిణేనమః
 ,, విశ్వబాహవేనమః
 ,, విశ్వరూపాయనమః
 ,, విశ్వేశ్వరాయనమః 80
 ,, విద్యావతేనమః
 ,, వేదప్రియాయనమః
 ,, వైద్యాయనమః
 ,, శాంతాయనమః
 ,, శుభాయనమః
 ,, శిష్యవత్సలాయనమః
 ,, శిష్యహృచ్చరాయనమః
 ,, శ్రేష్ఠాయనమః
 ,, శ్రేయోమార్గాయనమః
 ,, సమదర్శినేనమః 90
 ,, సర్వకళాప్రియాయనమః
 ,, సంకీర్తనప్రియాయనమః
 ,, సదాచారాయనమః

ఓం సర్వజ్ఞాయనమః

ఓం సద్గురవేనమః

,, సదానందాయనమః

,, సత్యరూపిణేనమః

,, సత్యసంకల్పాయనమః

,, సత్కాయనమః

,, స్థితప్రజ్ఞాయనమః 100

,, సుందరాయనమః

ఓం సుజనప్రియాయనమః

,, సర్వమంగళాయనమః

,, సుకృతాయనమః

,, సాత్వికాయనమః

,, సౌమ్యాయనమః

,, జ్ఞానయోగినేనమః

,, జ్ఞానగమ్యాయనమః 108

ఓం శ్రీం విశ్వదత్తాయనమః

విశ్వ దత్త స్వరూప శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురువరబ్రహ్మణేనమః
నానా విధ పరిమళ పత్ర పుష్పాణి సమర్పయామి

ధూపం :

వనస్పతి రసోద్భూతం సుగంధం సుమనోహరం

ధూపమాఘ్రాణ భోయోగిన్ తప శిష్యైః సమర్పితం

సమృద్ధ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః ధూపమాఘ్రాపమామి

దీపం :

సాజ్యం త్రిపర్తి సంయుక్తం వహ్నినాయోజితం మయా

గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలోక్యతిమిరాపహం

సమృద్ధ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయ నమః దీపం దర్శయామి

నైవేద్యం :

గోక్షీరం శర్కరౌపేతం ఏలాచూర్ణ సమన్వితం

ఫలానిచ సుపక్వాని స్వీకురు జ్ఞానదాయక

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వ దత్తాయనమః నై వేద్యం సమర్పయామి.

(నై వేద్యం మీద నీళ్ళు చల్లి, చుట్టూ తిప్పవలెను.)

అమృతమస్తు! అమృతోప స్తరణమసి! (ఉద్ధరిణితో నీటి నిచాపించి పళ్లెములో విడువలెను)

ఓం ప్రాణాయనమః, ఓం అపానాయనమః, ఓం వ్యానాయనమః,
ఓం ఉదానాయనమః, ఓ సమా నాయనమః । మధ్యేమధ్యేపానీయం
సమర్పయామి! హస్తా ప్రక్షేళయామి! పాదౌ ప్రక్షేళయామి! శుద్ధచ
మనీయం సమర్పయామి.

తాంబూలం :

పూగీ ఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీ దళైర్యుతం

కర్పూర చూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతాం

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వ దత్తాయనమః తాంబూలం సమర్పయామి.

కర్పూర నీరాజనం :

మంగళం విశ్వదత్తాయ మహనీయ గుణాత్మనే

పరలక్ష్మీతనూజాయ యోగి రాజాయ మంగళం॥

మంగళం కల్పవృక్షేయ సచ్చదానంద రూపిణే

మూర్తిత్రయ స్వరూపాయ అవధూతాయ మంగళం॥

మంగళం జ్ఞాన బోధాయ విశ్వమందిరవాసినే

జితేంద్రియాయ జ్ఞానాయ విశ్వనాథాయ మంగళం॥

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వ దత్తాయనమః కర్పూర నీరాజనం సమర్పయామి

నీరాజనానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

నమస్కారము :

అజ్ఞానాంధ వివస్వతం బ్రహ్మ విష్ణు శివాత్మకం

అత్మానందప్రదం బుద్ధం విశ్వదత్తం నమామ్యహం.

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వ దత్తాయనమః నమస్కారాన్ సమర్పయామి

అథా కథా ప్రారంభః

శ్రీ విశ్వ దత్త వ్రత కథ

ప్రథమాధ్యాయము

ఓం గంగం గణపతయేనమః

ఓం శ్రీ విశ్వ దత్తాయనమః; ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

శ్రీ దత్తాత్రేయావతారులైన శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు మహా రాజ్ గుంటూరు-మదరాసు జాతీయ రహదారిపై, 16వ కి.మీ. దగ్గర గల 'విశ్వనగర్'లో, సనాతన ధర్మ పరిరక్షణకై 'విశ్వమానవ సమైక్యతా స్థాపము'నకు భారతదేశ మహోన్నత న్యాయస్థానము యొక్క ప్రధాన న్యాయాధిపతి గౌరవనీయులు శ్రీరంగనాథ మిత్రాగారిచే శంఖస్థాపన జరిపించిన తరువాత, వారికిర్తి ప్రతిష్ఠలు దేశదేశాంతరములకు వ్యాపించెను. పలువురు మేధావులు, యోగులు, సిద్ధపురుషులు, రాజకీయనాయకులు, అర్థాధ్యులు, ముముక్షువులు వారిదర్శనార్థము వచ్చుచుండిరి. ఆ యోగిరాజు తమ్మపై పర్చించు ప్రేమామృతధారలకు పరితృప్తులై అభీష్ట సిద్ధినందుచుండిరి.

విశ్వయోగి దర్శనార్థము వచ్చిన ఒక సాధకుడు జిజ్ఞాసతో, స్వామి వారి పరిపూర్ణానుగ్రహమునకు పాత్రుడై, సర్వదా వారి సన్నిధిలో జీవితము వెళ్ళుచున్నానుచున్న విశ్వకుటుంబ సభ్యుడగు ఒక జ్ఞాన వృద్ధుని గాంచి, వినయ పూర్వకముగా నమస్కరించి" స్వామీ! శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ వారిని దర్శించవలెనను కుతూహలముతో చాలదూరము నుండి వచ్చితిని. వారి మహిమలు వినుటయేగాని వారిని గురించి నాకేమియు తెలియదు. దయచేసి వారి చరిత్ర తెలిపి ధన్యుని గావించు"డని ప్రార్థించెను.

అప్పుడా జ్ఞాన వృద్ధుడు సాధకునితో నిట్లనుచున్నాడు. “నాయనా! నా ప్రియస్నేహితుని చరిత్రయే నాకు తెలియదు. నామనస్సేనాకు గోచరము కాకున్నది. ఇట్టి స్థితిలో యోగీశ్వరుని చరిత్రనే నెట్లు చెప్పగలను? ఆ మహాత్ముని లక్షణము లిట్టివని నేనెట్లు పర్ణించగలను? యోగియైన వాడే యోగి యొక్క జీవితమును గ్రహించగలడు. అట్టిచో వారి మహిమ యిట్టిదని నేనెట్లు వాక్రువ్వగలను? సప్తసముద్రముల లోతునైనను కనుగొనవచ్చును. గాని, నీటిని నను మూట గట్ట వచ్చును. గాని, ఆకాశ పుష్పమునైనను సాధించ వచ్చునుగాని యోగీశ్వరుల చరిత్ర చెప్పట దుస్సరము. నీవు గురుభక్తితో, శ్రద్ధాసక్తులతో, జిజ్ఞాసతో అడుగు చున్నావు. కావున విశ్వదత్త నాచే పలికించిన విధముగా చెప్పుదును. సావధానముగా వినుము.

విశ్వయోగి వారెవరోకాదు. సాక్షాత్తు విశ్వదత్త. అనాడు ధర్మ సంరక్షకార్థము పరబ్రహ్మ అవతరించి, అత్రి దంపతులకు దత్తమైనాడు. ఈనాడు ఆయన విశ్వమునకు దత్తమై, నవ సమాజ నిర్మాణమునవధరించి, ప్రతివ్యక్తిని అత్రిగా జేయుటకై దీక్షబూనినాడు. దత్తాత్రేయులవారు బ్రహ్మ విష్ణు, మహేశ్వరుల సమైక్యరూపము. భిన్నత్వములో నేకత్వము జూపి, “ఏకం సత్ విప్రబహుధా వదంతి” యను సత్యమును చాటిచెప్పిన పరబ్రహ్మతత్త్వము దత్తాత్రేయుడు, “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ”యని శ్రుతులు పలుకుచున్న జ్ఞాన గమ్యమైన పరతత్త్వము దత్తాత్రేయుడు. ఆయన జ్ఞాన ప్రదాత. కావుననే ఏ అవతారమూర్తికి లేని ‘గురుదేవ’ యున్న విశేషతమాయనకు కలిగి సార్థకమైనది. అన్ని అవతారముల లక్ష్యము, ద్యేయము ఒక్కటేయైనను దత్తావతారము విలక్షణమైనది. ఏ ప్రయోజనార్థ మవతారము వచ్చెనో ఆప్రయోజనము తీరిన తరువాత ఆ అవతారము లోకము నుండి నిష్క్రమించును. రామకృష్ణా ద్యవతారములన్నియు

నట్టివే! దత్తావతారము దుష్ట శిక్షణకుగాక, దుష్టులను జ్ఞానబోధచే శిష్టులుగా మార్చునుద్దేశముతో నేర్పడినదగుటచే భువిపై జనులున్నంత వరకు ఆ అవతార ప్రయోజనముండక తప్పదు. కనుక అది నిత్యనత్యావతారముగా పరిగణించబడినది.

నాయనా! దత్తాత్రేయులవారు అనసూయాత్రి పుత్రులనుట పురాణ గాధ. “ఇతిహాస పురాణాఖ్యాం వేదాంతార్థ ప్రకాశ్యతే” యనునట్లుపురాణము లందలి కథలన్నియు వేదాంతార్థమును ప్రకటించు చుండును. ఆ కథలను కథలుగా గాక ఆ కథలలోని పరమార్థమును మనము గ్రహించవలెను. ‘అత్రి’ అనునది సాధకునికి ఒక సంకేతము. అత్రి అనగా మూడు కాని వాడు లేదా మూడు లేనివాడు. ఒక వ్యక్తి సాధనా క్రమములో సత్త్వర జస్తమో గుణముల కతీతమైన స్థితిని, స్థూల సూక్ష్మ కారణములనే మూడు పురములను (బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర గ్రంథులను) విచ్ఛేదము చేయు స్థితిని, అసూయలేని మానసిక సాహచర్యముతో చేరుకున్నప్పుడు అతడు అత్రి యగును. అట్టివానికి సృష్టి స్థితిలయకారకమైన మహాశక్తి దత్తమగును. దత్తాత్రేయుడటనులో గల అంతరార్థమిదియైయున్నది.

తనలోని దివ్యశక్తిని సర్వత్రా వ్యాపించి యున్న విశ్వశక్తితో అనగా వ్యక్తిగత మనస్సును విశ్వమనస్సుతో సంబంధము నేర్పరచు కొనుటయే యోగము. యోగము వలన దత్తము చేసికొన్న శక్తి దత్తశక్తి అదే దత్తాత్రేయుడు. ఇదే దత్తసంప్రదాయము. ఇదే సనాతన సంప్రదాయము వ్యక్తి తనలోని శక్తిని జాగృతము జేసికొని, విశ్వశక్తితో కాశ్యత సంబంధము నేర్పరచుకొని, తానొక శక్తి స్వరూపముగా మారి విశ్వకళ్యాణ మొనరించుట సనాతన ధర్మము. భావసమైక్యతకు, మానవ సమైక్యతకు, భిన్నత్వములో నేకత్వ సాధనకు దత్తోపాసన యంతరంగ తోడ్పడును. విశ్వశక్తిని దత్తము చేసికొన్న యోగులు, దత్తావతారులుగా, సద్గురువులుగా పరిగణింప బడుచున్నారు.

ఇప్పటికి దాదాపు ఇరువదేడు ఇరువదెనిమిది సంవత్సరములక్రిందట దత్తావతారులైన శ్రీ శ్రీధర మహారాజ్ ప్రియ శిష్యులైన సమర్థ సద్గురు శ్రీ దత్తాత్రేయ మహారాజ్ అనాడు శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస వివేకానందు నకు వలె మంత్ర ప్రదానముతో తమ శక్తిసంతయు వారికి ధార పోసిరి. అనాటి నుండి ఇరువదీ యొక్క సంవత్సరములు వారు అచంచల దీక్షతో, నైస్థిక బ్రహ్మ చర్యముతో, అహంకారమమకారములను వదలి, తీవ్రాతి తీవ్రముగా శోధనచేసి, సాధనచేసి గ్రంథిత్రయ భేదన మొనర్చుకొని, చిచ్ఛక్తిని దత్తము చేసికొని విశ్వయోగులై, నేడు విశ్వదత్తలైనారు. ఆ దత్త స్వరూపులు నదయులై ప్రసాదించిన” ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవ దత్త” యనుమంత్రము సర్వాభీష్టములను ప్రసాదించుచు భక్తులపాలిటి కల్ప వృక్షమైనది. ఆ మహాత్ముని దీప్యనామము ఒక్కసారి స్మరించినంత మాత్రమున ఎటువంటి బాధలైనను పటాపంచలైపోయి, మనస్సుకు శాంతి చేకూరగలదు. వారు నివసించియున్న “విశ్వమందిరము” మనకు “గురు స్థానము”. శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీవారు సాయిదత్తలు, విశ్వదత్తలు, వారు సాక్షెత్తు గురు దేవదత్తలు”

జ్ఞానవృద్ధుని పలుకులు విని ఆ సాధకుడు శరీరము రోమాంచ మంద, ఆ మందానంద కందళిత హృదయార విందుడై, అనన్యమైన భక్తితో, ఆ గురుమూర్తి తన యెదుట సాక్షెత్కరించి నట్లు దీవ్యానుభూతి పొందినవాడై తన్మయత్వముననిట్లు స్తుతించెను.

గురుమధ్యే స్థితం విశ్వం, విశ్వమధ్యేస్థితో గురుః

గురుర్విశ్వం నచాన్యోస్తి, తస్మై శ్రీగురువేనమః

ఓం శ్రీం విశ్వదత్తాయనమః. ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

ప్రథమాధ్యాయము సమాప్తము

ద్వితీయాధ్యాయము

సాధకుని గురుభక్తి పారమ్యమును జూచి, సంతోషించినవాడై ఆ గుణవృద్ధుడు అతనిని సాదరముగా ఆరింగనము చేసుకొని, వాక్పల్య దృక్కులు ప్రసరించుచు “నాయనా! నీపై విశ్వదత్త దీవ్యానుగ్రహము పరిపూర్ణముగా ప్రసరించుచున్నది. కావుననే ఆ సద్గురువు నాచే నిష్టు పలికించుచున్నాడు. నీవు ధన్యుడవు. నీ వలన గురు చరిత్రను స్మరించు భాగ్యము నేడు నాకు కలిగినది. దత్త సంప్రదాయములో గురునే సర బ్రహ్మ. గురువుకన్న పూజ్యమైనది మరొకటి లేదు. ఈ తత్త్వము బోధించుటకే గురు చరిత్ర, గురు గీత మొదలగు గ్రంథములు వెలసినవి.

ధ్యాన మూలం గురోహ్యుర్తిః పూజామూలం గురోఃపదమ్
మంత్రమూలం గురోర్వాక్యం మోక్షమూలం గురోఃకృపా.

మనము గురువు రూపమునే ధ్యానించవలెను. వారి పాదములనే పూజించవలెను. వారి వాక్యమునే మంత్రముగా భావించవలెను. మోక్షమునకై వారి వచునే అర్పించవలెను.

గంగాపాపం శశితాపం దైన్యం కల్పతరుస్తథా
పాపం తాపంచ దైన్యంచ హరతి శ్రీ గురుదర్శనాత్

నాయనా! గంగానది పాప మొక్కదానికే పోగొట్టగలదు. చంద్రుడు ఒక్క తాపమునే హరించగలడు. కల్పవృక్షము ఒక్క దైన్యమునే తొలగించ గలదు. గురువును దర్శించినంత మాత్రమున పాపము, తాపము, దైన్యము మూడును క్షణములో నశించగలవు. కావున సకల దేవతా స్వరూపముగా గురువును భావించి పూజించుచుండవలెను. శ్రీకృష్ణుడు

భగవద్గీతలో “యోగులు నా హృదయ”మని చెప్పెను. యోగీశ్వరులకు భగవంతునకు భేదము లేదు. మానవులు తమ కర్తవ్యమును మరచి అధర్మాచరణలుగుచున్నప్పుడు, ఆయా ప్రదేశములలో యోగీశ్వరు లుద్భవించి, కర్తవ్యోపదేశము చేసి, జనులను సవ్య మార్గమున బెట్టి, వ్యసహారములను చక్కబెట్టుదురు. ఆ సద్గురువులు దీప స్తంభములవలె మార్గదర్శకులై తోడ్పడి, మనకు నడువపలసిన సన్మార్గములను, సత్ప్రవర్తనములను జూపింతురు. ఈ విధముగనే శ్రీపాద శ్రీవల్లభులు, శ్రీ నరసింహ సరస్వతి, శ్రీ మాణిక్య ప్రభువు, శ్రీ అక్కలకోట మహారాజ్, శ్రీ షిర్డి సాయిబాబా, శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతి, శ్రీ ఏకనాద్, శ్రీ సమర్థ రామదాసు, శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ అరవిందులు, శ్రీ రమణ మహర్షి మున్నగువారు, ఇంకను పలువురు యోగులు, సిద్ధపురుషులు వేరు వేరు సమయములందు జన్మించి లోకులకు సన్మార్గము జూపిరి. ఆ విధముగనే శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ వారు గూడ నేడు గుంటూరులో వెలసి, విశ్వదత్తలై విశ్వ మానవ సమైక్యతకు దీక్షబద్ధులైనారు. వారి బోధలు మనకు ఉభయతారకములు. “మనుష్యుడు కారుపంటివాడు. భగవంతుడు పెట్రోలులాంటివాడు. గురువు దైర్ఘ్యపరుపంటివాడు. గురువు పర్యవేక్షణలో, భగవంతునిపై విశ్వాసంతో. మనుష్యుడు జీవితాన్ని సఫలం చేసుకోవాలి” అని వారు తరచు చెప్పుచుందురు.

ఆ సద్గురు వెంతటి మానవతావాదియో, పృథ్విని సంస్కరించి, తద్వారా కుటుంబమును సంస్కరించినగాని సమాజాభివృద్ధి కలుగదని తత్కార్య సాధన కెంతగా తపించుచున్నారో వారి మాటలు వినిన నీకే బోధపడగలదు. వినుము.

“ఈ యావత్ ప్రపంచములో దివ్య శక్తి ఒకటి నిండి యున్నది.

అది అన్నిటిని తిప్పుతున్నది. అది సర్వ శక్తివంతమైనది. సర్వత్రా ఉన్నది. సర్వము తానేమైనది. అదే శక్తి ప్రతి ప్రాణిలోను, మనిషిలోను ఉన్నది. అదే శక్తి పరమాణువులో గూడ నున్నది. ఈ సత్యాన్ని మానవుడు గ్రహించక భగవంతుడు ఎక్కడో దూరంగా నున్నాడని పొరబాటు పడుతున్నాడు. తన తోటి మానవుల్లో దేవుడున్నాడని గ్రహించక, మనిషిని మనిషిగా ప్రేమించలేక పోతున్నాడు. పైగా ద్వేషిస్తున్నాడు. ఇలా ద్వేషించమని సనాతన భారతీయ ధర్మం ఎక్కడా చెప్పలేదు.”

“కుటుంబం సనాతన ధర్మానికి మూల స్తంభం. వ్యక్తి వికాసం ద్వారా కుటుంబ వికాసం సాధించాలి. కుటుంబముల సమైక్య కృషి ద్వారా సమాజ వికాసాన్ని సాధించటమే సనాతన ధర్మ లక్ష్యం. ఈనాడు వ్యక్తులు కుల మతాల పేరుతో పరస్పరం దూరమౌతున్నారు. వాళ్ళను ఆధ్యాత్మికత ద్వారా సంఘటితం చేయాలి. ఏక మనస్కులుగా తీర్చిదిద్దాలి. తద్వారా సమాజ వికాసాన్ని సాధించాలి. ఆధ్యాత్మికతవల్ల సమాజానికి మేలు కలగాలి.”

“మహిమలనేవి ఉన్నవా?” అని అడిగే వారిని చూచి ఆయన “మహిమలనేవి లేవు. జాగ్రత్తగా వినండి. శత్రు వైద్య విషజుడైన డాక్టరు రోజూ కొన్ని వంపల ఆపరేషన్లు చేస్తాడు. ఆ విధంగా కోటాను కోట్లా జనం చెయ్యలేరు. చెయ్యలేని వారికి అలా చేయటం ఒక వింతగాను మహిమగాను అనిపిస్తుంది. ఆపరేషన్లు చేయడం నేర్చుకున్న డాక్టర్లకు అది సహజంగా కనిపిస్తుంది. అలాగే భగవత్ శక్తి వలన డాక్టరు ఆపరేషన్లు చేస్తున్నాడు. ఇంజనీరు అద్భుతంగా కట్టడాలు కడుతున్నాడు. మరొకడు మరొకటి చేస్తున్నాడు. మన దృష్టికి అది మహిమ. వాళ్ళ దృష్టికి అది సహజం. అలాగే యోగులు నీటిమీద నడుస్తారు. అది

వారికి సహజం. మన మనస్సుకు అలాంటి శిక్షణ యిస్తే మనమూ అలా చేయవచ్చు. శక్తి పదార్థముగా మారుతుందని భౌతికశాస్త్రం అంగీకరిస్తున్నది. భౌతిక పదార్థములను మనోశక్తిచేత యోగులు ఉత్పత్తి చేయగలరు. చెట్టు బొగ్గుపులును వాయువును గ్రహించి, సూర్యరశ్మిలో కొయ్యను తయారుచేసుకొనుచున్నది. అట్లే యోగులు తమ చుట్టూ వుండు గాలిని ఉపయోగించి, మనోశక్తితో తాము కోరిన పదార్థములను మొదట సూక్ష్మపదార్థంలోను, తరువాత స్థూల రూపంలోను నిర్మించగలరు. మనోశక్తి చాలా ప్రభావం గలది. మంత్రం మనిషిని మహాశక్తి కేంద్రంగా మారుస్తుంది. “ఓం శ్రీ సాయరాం గురుదేవదత్త” అనే మంత్రాన్ని అందరూ నియమ నిష్ఠలతో ఉపాసించండి. లేదా మీ కిష్టమైన మౌలిక మంత్రం జపం చెయ్యండి” అని బోధిస్తారు.

నాయనా ! వారి బోధలు వేదాంతమును నేటి శాస్త్రీయ దృక్పథముతో సమన్వయించి ఎట్లు చూపుచున్నవో తెలిసినది కదా ! వారు తరతరాలకు పనికి వచ్చే దివ్య సందేశాలను తరగని గనివంటి తమ హృదయము నుండి తీసి అందించుచుందురు. “దేహమే దేవాలయం. దయగల హృదయమే దైవ మందిరము”, “సత్యం, శీలం, పనిత్రత, ఐక్యత అనునవి సనాతన ధర్మమునకు మూలస్తంభాలు”, “ఆత్మనిగ్రహం, ఆత్మ విశ్వాసం, ఆత్మశ్శాంతి అనేవి ఆత్మ సాక్షాత్కారానికి దారి చూపును”, “తల్లిదండ్రులను ఉపేక్షిస్తే దేవుడు దొరకడు”, “అదుపు పొదుపు పాటించు”, “రాము డన్నా, రహీమన్నా, యెహోవా అన్నా, నానక్ అన్నా ఒకడే !”, “మనదంతా ఒకే కులం. అది మానవ కులం. మనదంతా ఒకే మతం. అది ప్రేమ మతం”. “పరిపూర్ణ మానవత్వమే దైవత్వం”. ఈ మొదలైన వారి సూక్తులు పదిలంగా మనం మన హృదయ పేటికలలో భద్రపరచుకొనవలసివచ్చి,

మానవుడైనవాడు ఎట్లాదరించవలెనో అట్లా చరించి చూపుటే వారి లక్ష్యము. కులమత రహితముగా మానవులనందరిని సమైక్యపరచుటయే వారి ధ్యేయము. మనిషిని మనిషిగా, మహామనీషిగా తీర్చిదిద్దవలయునన్నదే వారి సాధన. అందులకై వారెంచుకొనిన మార్గము విలక్షణమైనది. తమ దగ్గరకు వచ్చెడి ప్రతి వ్యక్తిని వారు ప్రేమతో లాలించి, బుజ్జగించెదరు ఎటువంటివాడైనను ఆ ప్రేమకు లోబడక తప్పదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఉక్కు కన్నను కఠినముగా నున్నట్లు కనిపించినను వారి హృదయము ప్రేమభరితము. మనలను సంస్కరించుటకు వారు కోపముతో నున్నట్లు కనిపింతురేగాని వారు భక్తులను తిరస్కరించిన క్షణమొక్కదైనను లేదు. వ్యక్తి సంస్కరణము ద్వారా సమాజమును బాగుచేయవలయునన్నదే వారి తపస్సు. తనను దేవుడని, అపతారపురుషుడని చెప్పువారల నుద్దేశించి “నేను దేవుణ్ణి కాదు. దేవుడి సేవకుణ్ణి. మీలాగే రెండు కాళ్ళు, రెండు చేతులు ఉన్న మానవుణ్ణి. మనిషి మనిషిలా బ్రతకాలని కాపత్రయసదు తున్న పిచ్చివాణ్ణి” అని వారు పలుకుదురు.

బాలోన్మత్త పితాచముపరె మెలగుచున్న ఆ మహాత్ముని చూచి సామాన్య మానవుడని మనము భ్రమపడరాదు. బ్రహ్మ విష్ణు శివాత్మక మైన పరబ్రహ్మ స్వరూపముగా వారి నెంపవలయును. మన పూర్వ పుణ్య విశేషము వలన మనకిట్టి సద్గురువు లభించినాడు. ఆయన నన్నిధి మన కొక పెన్నిధి. మత సంబంధమైన ఉపన్యాసములు వినినప్పటికి పొంద నట్టిది, మత గ్రంథములు చదివినను తెలియనట్టిది యగు ఆత్మసాక్షాత్కారము వారి ప్రాపకము వలన మనము సులభముగా పొందవచ్చును. నక్షత్రములన్నియు కలిసినను ఇవ్వలేని వెలుగును సూర్యుడెట్లు ఇవ్వగలుగు చున్నాడో అట్లే మతోపన్యాసకులు, మత గ్రంథములు ఇవ్వలేని జ్ఞానమును

క్షణములో మనకు సద్గురువు ప్రసాదించగలడు. వారి వైఖరి, సంభాషణలే రహస్యముగా మనకు సలహాల నిచ్చును. క్షమించుట, ఫలాపేక్ష లేకుండుట, దానము, ధర్మము, శరీరమును మనస్సును స్వాధీనమునందుంచుకొనుట, అహంకారము లేకపోవుట, నిత్య సంతృప్తులై యుండుట మొదలగు శుభ లక్షణములు వారి పవిత్ర జీవితము నుండి వారనుసరించుచున్నప్పుడు భక్తులు కనిపెట్టుదురు. ఇది భక్తులకు వెలుగునిచ్చి పారమార్థికము లేవనెత్తును. ఆ సద్గురువు మనకు ధీపస్తంభము వంటివాడు. మార్గదర్శకులు. వారి బోధలను విని, మనము బాగుగా అర్థము చేసుకొని, ఆచరణలో పెట్టినప్పుడే మనము నిజమైన శిష్యవర్గముగా, విశ్వ కుటుంబ సభ్యులుగా పరిగణించబడుదుము” అని గుణవృద్ధుడు పలుకగా ఆ సాధకుడు భక్తిపార పశ్యముతో కన్నులు మూసికొని, హృదయపూర్వకముగా విశ్వదత్త నిట్లు స్తుతించి, నమోవాకము లర్పించెను.

అజ్ఞానాంధ వివస్వంతం

బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మకం

అత్మానందప్రదం బుద్ధం

విశ్వదత్తం నమామ్యహం.

ఓం శ్రీం విశ్వదత్తాయనమః, ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త.

ద్వితీయాధ్యాయమ్ సమాప్తమ్

తృతీయాధ్యాయము

గుణవృద్ధు డిట్లనుచున్నాడు. “నాయనా ! సాధన ద్వారా మానవుడు దివ్యత్వము నెట్లు సంపాదించుకొనవచ్చునో భగవద్గీత వివరించిన విధము గనే మానవుడు తన మనస్సును విశ్వ మనస్సుతో కలిపి, విశ్వశక్తిని దత్తము చేసికొని, దత్తాత్రేయ స్వరూపముగా నెట్లు మారునో శ్రీ విశ్వ యోగి విశ్వంజీ నద్గరు మహారాజ్ జీవితము మనకు వెల్లడించును. అత్య సాక్షాత్కారము కోరువాడు మునుముందు తన్ను తాను సంస్కరించుకొన వలసిన అనసర మెంతైన నున్నది. దయ, త్యాగము, బ్రహ్మచర్యము, నిస్వార్థము, నిష్కామము మున్నగు సాత్విక గుణములను ప్రోదికొని, వానిని సంరక్షించుకొనుచుండినచే గాని అత్యసాక్షాత్కారము లభించదు. మురికి గుడ్డకురంగు అద్దినచో అంటుకొనదు. దుమ్ముపేరుకొనిన అద్దములో చూచిన ముఖము కనిపించదు. పరిపూర్ణ మానవత్వము సాధించనిది, త్రికరణ కుద్ధికేనిది దైవత్వము సిద్ధించదు. ఏకాగ్రత లేక, మనస్సును స్వాధీనము చేసికొనక ఎన్నికోట్లు జపము చేసినను, ఎన్ని పూజలు చేసినను, ఎన్ని తీర్థములలో మునిగినను ఫలితముండదు. యోగ్యత సంపాదించుకొన్న వ్యక్తికే యోగము సిద్ధించును. ఏ యోగి చరిత్రచూచినను, ఏ సిద్ధ పురుషుని చరితము పరికించినను ఈ సత్యమే గోచరించును. శ్రీ విశ్వంజీ జన్మర్థలో శ్రీ దత్తాత్రేయ మహారాజ్ దగ్గర ఉపదేశము పొందిన నాటినుండి యిరువదియొక్క సంవత్సరములు తీవ్రాతి తీవ్రముగా, వైష్ణవ బ్రహ్మచర్యముతో, అహంకారమమకారములను పదలి సాధనచేసిరి. త్రైస్తవమత గ్రంథమైన దైవీయము, మహమ్మదీయ మత గ్రంథమైన ఖురాన్ ను చక్కగా అభ్యయనము చేసి, ఆయా మతానుసారముగా, రామ కృష్ణపరమ హంసవలె ఉపాసనజేసి, సిద్ధిపొంది. “అన్ని మతముల సార మొక్కటే ! భగవంతునిొక్కడే!” నన్న సత్యమును సందర్శించిరి. వారి

యోగసాధనలో అనేక దర్శనములతోబాటు అత్యద్భుతములైన అలౌకిక శక్తులు వారికి కలిగినవి.

ఒక సమయమున వారు సత్యసాయిబాబా జన్మదినోత్సవ వేడుకలు చూచుటకై పుట్టసర్దికి పోయిరి. అప్పుడు పూర్వాశ్రమములో తమ మేనల్లుడైన పెళ్ళూరి అంజనేయులుగారింటిలో దిగిరి. సాయంకాలము ఆ ఇంటి డాబామీదకుపోగా, పిట్టగోడపై ఒక పూలకుండి వారికి కనిపించెను. అది అక్కడ యున్నచో నెవరినెత్తిపెన్నెనను జారిపడగలదని భావించి, ముందు జాగ్రత్త చర్యగా, దానిని పట్టుకొని క్రిందికి దింపుచుండిరి. ఆ కుండి చేతులనుండి జారి, వారి కుడికాలిపైబడి, బొటనవ్రేలు చితికి రక్తము ధారాపాతముగా కారసాగెను. కాలికి కట్టుకట్టించుకొని, పదిరోజులు వారు కాలు కదల్చుటకు గూడ ఏచులేక చాలబాధపడిరి. ప్రకాంతినిలయము నందలి కార్యక్రమములు చూచుటకు పోవలయునన్న ఆయనను ఇద్దరు పట్టుకొని తీసికొని పోవలసివచ్చెను. ఆ దెబ్బవలన వారి కుడికాలి బొటనవ్రేలియందు గల సుషుమ్నా నాడికి చలనము సంభవించి, అద్భుతమైనరీతితో కుండలించి జాగృతమైనది. అది వారి జీవితమును మలుపు త్రిప్పిన అద్భుతమైన ఒక దివ్యసంఘటన. ఇది జరిగిన కొన్ని దినములకే మరియొక విచిత్రము జరిగినది.

ఒకనాడు ధ్యానములో నుండగా దిగంబరియైన ఒక దివ్యసుందరి వారికి ప్రత్యక్షమైనది. వారినామె కౌగిలించుకొని, శరీరమునందంతటను చుంబించును, రక్తము కారునట్లు గోళ్ళతో శరీరమును రక్కసాగినది. కాని విశ్వంజీ వారి ధ్యాననిష్ఠ నడలలేదు. ఆ రమణీమణి వారిని అంత రిక్షములోనికి చాలాదూరము తీసుకొని పోయెను. ఆమె యెంత ప్రయత్నించినను వారి ఏకాగ్రత చెడలేదు. ఆమె యత్నములన్నియు నిష్ఫలమయ్యెను. అప్పుడామె విశ్వంజీ స్థైర్యమును, జితేంద్రియత్వమును

మెచ్చుకొని, దివ్య వస్త్రాభరణ కిరీటభూషితురాలై “నీమానసము విశ్వ మానసములో లగ్నమైనది. నీవు విశ్వయోగివైతి” పని క్లామించెను. “నీ ఆత్మశక్తి విశ్వశక్తితో శాశ్వత సంబంధము నేర్పరచుకొన్నది. నీమనస్సు విషయేచ్ఛల యందు తగుల్కొనదని తేలిపోయినది. నా ఆకర్షణ కేవల లొంగరో, వారికి నేను స్వాధీనమై దత్తమవుదును. నీకు స్వాధీనమైన విశ్వ శక్తిని నేను. నీ దత్త శక్తిని నేను” అని పలికి ఆమె విశ్వంజీలో కలసిపోయెను. ఆ క్షణమే విశ్వంజీ శ్రీ విశ్వయోగిగా నూతన జన్మ మెత్తినారు. సాత జీవితము మరణించినది. కొత్త జీవితము ప్రభవించినది. మామూలు పాంచ భౌతిక శరీరము యోగశరీరముగా మారినది. ఒక మానవశక్తి ఒక మహాయోగశక్తిగా లోకహితార్థము భువిపై పరిణామము చెందినది. నాయనా ! ఆ దిగంబరి మెవ్వరోకాదు. దిగంబరావభూత యైన దత్త ప్రభువుమొక్క శక్తి స్వరూపము! ఆ దేవి నిర్దేశించిన భవిష్యత్ కార్యక్రమము ప్రకారము వారు వ్యక్తి సంస్కారము ద్వారా విశ్వ మానవ సమైక్యతాసాధనకు కృతనిశ్చయులైనారు.

ఒకసారి ఆయన అమ్మ దర్శనార్థము జిల్లెళ్ళమూడి పోయిరి. ఈ విశ్వదత్తనుచూచి, ఆ అనసూయామాత పట్టరాని వాత్సల్యముతో దగ్గరకు తీసుకొని, ముద్దుపెట్టుకొని మనసారా మూడు ముద్దలు అన్నము నోటిలో పెట్టి తినిపించినది. ముద్దముద్దకు వారి శరీరములో నూతనోత్తేజము పరవళ్ళు త్రొక్కుసాగినది. అమ్మ పెట్టినది అన్నపుముద్దలుకావు. జ్ఞానకళికలు. చిచ్చుక్తి స్వరూపమైన అమ్మ ఇచ్చాశక్తి జ్ఞాన శక్తి క్రియా శక్తులను శక్తి త్రయమును వారిలో ప్రవేశపెట్టినది. ఆ శక్తి ప్రసారముతో వారిహృదయ మునుండి భవ్యదివ్య కవితావేశము పెల్లుబికినది. వారి అత్తసాక్షాత్కా-

రమునకు అద్దము పట్టినట్లుగా దివ్యభావనుగంధ బంధురమైన “అనురాగ లహరి” వెలువడినది.

వారి సాధనాదళలో ఎందరు యోగులు, ఎందరు సిద్ధులు, ఎందరు అవతార పురుషులు ప్రత్యక్షముగా పరోక్షముగా వారికి తమశక్తి ధారపోసిరో? ఎందరు దేవతలు కరుణించి ఆశీస్సులు కురిపించిరో! అత్యద్భుతమైన శక్తులు వారికి కలిగినవి. స్వహస్తముతో వారు ప్రసాదించు విభూతి వ్యాధుల పాలిటి వజ్రాయుధమైనది. వారి హక్కు వేదవాక్కు అయినది. వారి హృదయము ప్రేమామృతపూర్ణమై భక్త హృదయాకర్షకమైనది. ఎందరెందరో, ఎన్నెన్నో సమస్యలతో సతమతమగుచువచ్చి, దర్శన మాత్రము ననే పరిష్కారము పొంది, శాంతిచిత్తులై, సంతుష్టులై వెడలిపోవుచుందురు. వారు దయతో అనుగ్రహించిన “ఓం శ్రీ సాయీరాం గురుదేవదత్త” అను మహామంత్రము భక్తుల పాలిటి చింతామణియైనది.

విశ్వంజీ విశ్వయోగిగా మారిన విషయమును మొట్టమొదట కనుగొన్నవారు శ్రీ జమ్మలమడక మాధవరామ శర్మగారు. మొదటినుండియు వారు శ్రీ విశ్వంజీపై పుత్రవాత్సల్యము వెల్లడించుచుండెడివారు. సాధనాదళలో అప్పడప్పడు విశ్వంజీ ఆయన కడకు పోయి తమకు కలిగిన సందేహములను తెలిపి తీర్పుకొనుచుండెడివారు. ఆ బ్రాహ్మమయమూర్తులు శ్రీ విశ్వంజీలో దినదినప్రవర్ధమానమగుచున్న యోగశక్తిని దర్శించుచు ముదమందుచుండిరి. క్రమక్రమముగా ఆయనకు విశ్వంజీ యెడ గౌరవాభిమానములు, పూజ్యభావము కలిగెను. ఆ తరువాత చందోలు శాస్త్రి గారుగా ప్రసిద్ధికెక్కిన బ్రహ్మశ్రీ కాడేపల్లి రాఘవ నారాయణ శాస్త్రిగారు,

శ్రీరామశరణ్ కుందీర్తి వెంకటనరసయ్యగారు మొదలైనవారు విశ్వంజీలో దత్తాత్రేయ శక్తిని దర్శించిరి.

మాధవరామశర్మగారికి వారి జీవిత చరమదశలో ఒక దృష్టాంతమైనది. కంచి కామకోటి పీఠాధిపతులు జగద్గురు శ్రీచంద్రశేఖరేంద్రస్వరస్వతీ స్వామివారు కలలో కనిపించిరి. అప్పుడు శ్రీ శర్మగారు శ్రీ స్వామివారు లోగడ తమకు ప్రసాదించిన శ్రీ చక్రము, శంఖము తాను పూజించుటకు అశక్తులగుటచే వానినెవరి కిమ్మందురని ప్రశ్నించెను. శ్రీ స్వామివారు విశ్వంజీనిచూపి “ఆ దత్తమూర్తికి వానిని దత్తముచేయు”మని చెప్పిరి.

మరునాడు వారికి మరియొక దృష్టాంతమైనది. వారికి విశ్వంజీ ఆరుమీటర్ల శ్వేతవస్త్రము వ్రదానము చేసిరి. అదీచూచి శ్రీ శర్మగారు తమ అంత్యకాలము నమీపించినదనుటకు అదీయొక నిదర్శనమని భావించి, తమదగ్గరికి వచ్చిన శ్రీమతి కల్పనకు, మరియు శ్రీ ఆకుల కోటేశ్వర రావు ధర్మపత్నియైన శ్రీమతి కామేశ్వరికి శంఖము చక్రమునొసగి, వానిని శ్రీ విశ్వయోగికి తామిచ్చినట్లు చెప్పి యొసగుడని పలికెను. ఈశ్వరి శ్రీ చక్రము వారి నుండి అందుకొనుచున్నప్పుడు అది బరువుగా, వేడిగా నున్నట్లునిపించెను. క్రమముగా ఆ వేడి శరీరములోనికి పాకుచున్నట్లునిపించెను. అవి తీసుకొని వారు రైలుపేటకుపోయి, అచ్చట విశ్వమందీరములో నున్న విశ్వయోగికిచ్చిరి. వారి దగ్గర నుండి అవి అందుకొనుచుండగా విశ్వయోగి నుఖము కందినట్లుయ్యెను. వారు వానిని పీఠముపై నుంచి, వెంటనే బావిదగ్గరకుపోయి. ముప్పది నలుబది బిక్రెట్ల నీరు తోడుకొని తలపై పోసుకొనిరి. ఆ పిదప ఎఱ్ఱని వస్త్రముకట్టుకొని, ఎఱ్ఱని

ఉత్తరీయము ధరించి, పూజా గృహములోనికి వచ్చి శ్రీశర్మగారిచ్చిన శ్రీ చక్రము, శంఖములను పూజించి హారతియిచ్చిరి. శ్రీ దత్త స్వరూపులైన శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి స్వామివారు తమ శ్రీచక్రముద్వార తమ దత్తశక్తిని భవిష్యత్ కార్యక్రమమునకై విశ్వయోగిలో ఇట్లు ప్రవేశ పెట్టిరి.

శ్రీ తాడేపల్లి రాఘవనారాయణ శాస్త్రిగారు శ్రీ విశ్వయోగిలో తమ ఆధ్యదైవమైన దత్త ప్రభువును దర్శించిరి. విశ్వమందీర కుటుంబ సభ్యులు నిర్వహించు కార్యక్రమములలో తరచుగా వారు పాల్గొనుచుండెడి వారు. విశ్వయోగికి వారనిన ఎంతయో గౌరవము, పూజ్య భావములుండెడివి. ఒకరోజు ఆయనను విశ్వ మందీరమునకు తోడుకొనివచ్చి, తాము నిత్యము ఆసీమలై భక్తకోటి ననుగ్రహించుచున్న పీఠముపై వారిని కూర్చుండబెట్టి, తాము వారి పాదముల మ్రోల నేలపై విశ్వయోగి కూర్చుండిరి. అదీచూచి శాస్త్రిగారు “మీరు క్రిందనే కూర్చున్నారు” అనిరి. విశ్వయోగి చిరునవ్వు నవ్వుచు “నేను కుర్చీలోనే కూర్చున్నాను గదా!” యనిరి. ఆ మాటవిని శాస్త్రిగారు తృప్తిగా నవ్విరి. మహానుభావుల భాషణములు విచిత్రములై దీవ్యతత్వార్థ బోధకములై యుండును. ఆ మహనీయుల మాటలు వారి అద్వైతస్థితిని వెల్లడించునవిగా యుండెనని ఆ సంభాష విన్నవారు భావించిరి. శ్రీ శాస్త్రిగారి చివరిరోజులలో, వారిని చూచుటకై వెళ్ళి, విశ్వయోగి ఆయన ఆశీస్సుల నర్థించెను. ఆయన నవ్వి “నామీద దయతో మీరిక్కడకు వచ్చారు. నేను మీకు ఆశీస్సులివ్వటమా! దత్త స్వరూపులు మీరు. మీరే అందరికి ఆశీస్సులివ్వాలి” అని అంజలిఘటించిరి.

డాక్టర్ కరణ్ సింగ్, శ్రీ ప్రజ్ఞానందస్వామి, శ్రీ సాయిపాదరేణు
మహాభాష్యం రంగాచారి, శ్రీ విద్యారణ్యతీర్థ, జగద్గురు శ్రీ జయేంద్ర
సరస్వతి మున్నగు మహామహులెందరో “విశ్వయోగి దత్తావతార”మని
లోకమునకు చాటిరి. సమర్థుడు సద్గురువుగా లభించుట మన పూర్వజన్మ
సుకృత”మని ‘జ్ఞానవృద్ధుడు పలుకగా సాధకుడు కన్నులు మూసికొని, భక్తి
ప్రపత్తులతో అంజలిబద్ధుడై విశ్వదత్త నిట్లు స్తుతించెను.

అవధూతం మహాత్మాసం

సచ్చిదానంద విగ్రహం

అనంతమహిమోపేతం

విశ్వదత్తం నమామ్యహం।

ఓం శ్రీం విశ్వదత్తాయనమః

ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

తృతీయాధ్యాయము సమాప్తము.

చతుర్థాధ్యాయము

సాధకుడు గుణవృద్ధుని గాంచి “స్వామీ! విశ్వదత్త లీలలు అద్భు
తములై విననకొలది మరింత వినవలయునకు తృప్త జనించుచున్నది.
అత్మసాక్షాత్కారము పొందిన పిదప సమాజ శ్రేయస్సుకై ఇట్లు పాటు
బడెడు వారు చాల అరుదు. విశ్వదత్తయనెడి పేరు వారికి సార్థకమైనది. మరి

కొన్ని విశేషములు దయముంచి తెలుపు”డని ప్రార్థించెను. అప్పుడు గుణ వృద్ధు డిట్లనెను.

విశ్వద త్తమహిమ వివరించ కష్టము

అవని పైని నరున కెవనికేని;

“విబుధ వరులవలన విన్నంత కన్నంత

తెలియవచ్చినంత తేటబరతు”

గుంటూరు సమీపమున గల ‘చమళ్ళమూడి’ వారి స్వగ్రామము. ఆయన 1944 సంవత్సరము మార్చి 5 వ తేదీన గుంటూరులో జన్మించిరి. తల్లిదండ్రులు వరలక్ష్మమ్మ, అంజనేయులుగార్లు, శ్రీ సరసింహ సరస్వతీ స్వామి జనించిన వాజసనేయ (యాజ్ఞవల్క్య) శాఖలోనే వారును జన్మించిరి. వారిది శ్రీవత్సన గోత్రము. తండ్రిగారు గుత్తుప్పడియ అంజనేయులుగారు మహాతపస్వి, దత్తప్రభువువారికి స్వప్నములో దర్శనమిచ్చి తారకమంత్రము నుపదేశించిరి. వారు మహా కవులు. పరమ నైష్ఠికులు. ఒక సారి ఆయన కారణాంతరములవలన కాళికిషోయి అచ్చట కొన్నాళ్ళు నివసించిరి. ఒక నాటితాత్రి ఆయనకు విశ్వనాథ బోధిత్రింగమునుండి కాంతి పుంజములు వెలువడుచున్నట్లు దృష్టాంతమయ్యెను. సరిగా ఆ సమయములోనే గుంటూరులో తమకు పుత్రుడు కలుగుటవలన ఆ శిశువునకు “విశ్వనాథ శాస్త్రి”యని పేరుపెట్టిరి. అందరును ఆయనను విశ్వమని పిలువజొచ్చిరి. శైశవములోనే ఆయన తన లీలలు ప్రదర్శించెను. ఉయ్యాలలో పండు కొనబెట్టిన శిశువు నేలపై శయనించియుండుట - ఒక గదిలో పరుండబెట్టిన

శిశువు మరియొక గదిలోకనిపించుట చూచి తల్లిగారు ఆశ్చర్యపడిరి, ఎవ్వరైనను అపిల్ల వానిని అచ్చట పడుకొనబెట్టి యుండవచ్చునని తలచుచు సమాధానపడుచుచుండెడిది.

ఒకసారి ఆమె తన కుమారుడు ధ్యానము చేసుకొనుచున్న గదిలోనికి తొంగి చూడగా పీటమీద కూర్చున్నవాడు పీటమీద యుండక, పీటపై ఒకమీటరుఎత్తున శూన్యములో పద్మాసనము వేసికొని యుండుట కని ఆమె వెరగందెను. కొన్ని నిమిషములకు ఆయన క్రిందికిదిగి పీటపై కూర్చున్న తరువాత ఆమె గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకొనెను. గురువుగారి నుండి మంత్రోపదేశము పొందక పూర్వమే ఇట్టి మహిమలు ఆయన చూపెను. ఆయన చేతితో ఇచ్చిన భస్మము ఆ కాలములోనే బాధలను తొలగించుచుండెడిది.

విశ్వంజీ ఉపాధ్యాయ వృత్తిలోనున్నప్పుడు ఒకసారి తమ సహాధ్యాయకుడైన అయ్యన్న మాస్టరును వెంటదీసుకొని పుట్టపర్తి వెళ్ళిరి. అక్కడ విశ్వంజీకి జ్వరమువచ్చెను. మూడురోజులు జ్వరముతో బాధపడిరి. ఆ జ్వరములోనే ఒకరోజు ప్రళాంతి నిలయములోనున్న సరిహారకాలకుపోయి మణ్ణిగత్రాగిరి. వెంటనే వాంతియయ్యెను. వాంతిలో రక్తము పడుట జూచి అయ్యన్నగారు భయపడిరి. అప్పుడు విశ్వంజీ భయములేదు. ఎవరికో ఇదిజరుగవలసియున్నది. నన్ను నమ్మున్నవారి బాధ నేనుస్వీకరింపక తప్పదుగదా!”యని పలికిరి. “ఇది ఎవరిశర్యయో మనకెట్లు తెలియు”నని అయ్యన్నగారనగా శ్రీ విశ్వంజీ నవ్వి “మనము గుంటూరు వెళ్ళిన తరువాత అంతయు నీకే బోధపడగల”దని చెప్పిరి.

రెండు రోజులచ్చట యుండి విశ్వంజీ గుంటూరు పచ్చిరి. మరునాడు వారి గదికి ఒకాయన వచ్చి “మూడురోజుల క్రిందట మాయింటికి

ఒకవ్యక్తి వచ్చి, “మీ గురువుగారెవరు? మీరేమంత్ర ముపాసించుచున్నారు? ఎవరో నాదగ్గరకు వచ్చిమీకు చాతబడి చేయుమని కోతగా అట్లు చేసితిని. కాని అది మీమీదపనిచేయక నాకు తిప్పికొట్టినది. నాకు రక్త వాంతులగు చున్నవి. దయచేసి మీ మంత్ర శక్తితో నన్ను రక్షించు”డని ప్రాదేయ పడెను. నాకు ఆశ్చర్యము వేసినది. “నాకేమియును మంత్రములు తంత్ర ములు తెలియవు. కాని నేను ప్రతిరోజు రైలు పేట మాస్టారుగదికి వెళ్ళి వచ్చుచుందును.” అని ఆయనతో చెప్పితిని. అప్పుడాయన”నన్ను మీ మాస్టారు దగ్గరకు తీసుకొనిపోండి! ఆయనను వేడుకొనె”డనని ప్రతిరోజు వచ్చి నా ప్రాణము తీయుచున్నాడు. మీరనుజ్ఞ నిచ్చిన ఆయనను మీ దగ్గరకు తీసుకొనివచ్చెద”నని ఆ వ్యక్తి విశ్వంజీతో విన్నవించెను. విశ్వంజీ తమ ప్రక్కనున్న అయ్యన్నగారి వైపు చూచి నవ్విరి. అయ్యన్న గారికిది అంతయు అద్భుతముగా నుండెను. తరువాత విశ్వంజీ తమకడకు వచ్చిన ఆ చాతబడి చేసినవ్యక్తిని మందలించుచు ‘అర్జించిన శక్తితో లోకహితమునకై పాటుబడవలయునుగాని నాశనమునకై ప్రయత్నించిన ఇట్టి గతియే పట్టు”నని బుద్ధిచెప్పి పంపివేసిరి.

భక్తుల వ్యాధులెన్నింటినో విశ్వయోగి తాము గ్రహించి వారికి ఉప శమనము కలిగింతురు. డాక్టర్లకు లొంగని వ్యాధులను భస్మముచేత పోగొట్టుదురు. సంతానము కలుగదన్నవారికి సంతానము కలుగునట్లు చేయుదురు. ప్రఖ్యాత పారిశ్రామిక వేత్త శ్రీ జి. రామారాయడిగారిని వ్యాధి నుండి రెండు సార్లు వారు కాపాడిరి. శ్రీ మాధవపెద్ది రాధాకృష్ణమూర్తి గారికి, శ్రీ జంభ్యాల పాపయ్యశాస్త్రి గారికి సత్యసాయిగా, మతి కొంత

మందికి శ్రీ రాముడిగా, దత్తుడుగా. శ్రీ పిర్దిసాయి నామడుగా, జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మగా ఇట్లనేక రూపములతో దర్శనమొసగిరి హైదరాబాదులో నివసించుచున్న సుప్రీంకోర్టు న్యాయవాది నరసింహారావుగారికి విశ్వయోగియనిన ప్రాణము. శ్రీ విశ్వయోగి సాక్షాత్తు శ్రీ దత్తాత్రేయదేవి వారి ప్రగాఢ విశ్వాసము.

కొందరు భక్తుల యిందల్లకు వేరొక శరీరము ధరించి శ్రీవిశ్వదత్త వెళ్ళిన సందర్భము లనేకములున్నవి. పొన్నూరు సమీపమునగల నందూరులో నివసించుచున్న సాయిబాబా భక్తురాలైన పూలమ్మగారితో ప్రతిగురువారము సాయంత్రము వారు సంభాషించుచుందురు. ఇది పూలమ్మగారు ఆందరితోడను చెప్పినమాట. ఒకరోజు ఆమె జర్నలువచ్చి లేవకేక నీరసముగా మంచముపై పరుండియుండెను. ఆ రోజు గురువార్జ్జమ. బాబాగారి హాజరే గిరిపుత్రమయింటిమందుకువచ్చినప్పుడు కొబ్బరికాయకొట్టి, హారతి ఇవ్వలేకపోవుచున్నానుగదా! “యని ఆమె విచారించుచు విశ్వయోగిని స్మరించెను. వెంటనే విశ్వయోగి ఆమెదగ్గరకు వచ్చి, మంచము ప్రక్కనయున్న కుర్చీలో కూర్చుండిరి. ఆమె నుదుటిపై భస్మము రాసి, కొంతనోటిలోపెసి “ఎంఫరవాలేదు. జ్వరం తగ్గుతుంది గాని ఈరికే కంగారు పడకు. ఒక పావుగంట కళ్ళుమూసికొని పడుకో - హారతి యిచ్చే శక్తి వస్తుంది” అని చెప్పి అదృశ్యమైరి. ఒక పావుగంటలో ఆమెకు చెమటలు పట్టి విచిత్రముగా జ్వరమంతయు తగ్గిపోయెను. బాబాకు స్వహస్తములతో ఆమెహారతి యిచ్చెను. పూలమ్మ గారిదగ్గరకు విశ్వయోగి దోయిన సమయములో వారు ఆన్నా శ్రీనివాసరావు కల్యాణమండపమునందు ఉదయము లొచ్చిరినుండి

రాత్రి తొమ్మిదవరకు కార్యక్రమ నిమగ్నులై ముందుకు వందల కొలదీ
మంది చూచిన ప్రత్యక్షసాక్ష్యమున్నది. ఇట్లే రంగారెడ్డి జిల్లా జడ్జి
శ్రీ దత్తాత్రేయులగారింటిలో రేపు విజయదశమి యనగా నవమినాటి రాత్రి
విశ్వయోగి దర్శనమిచ్చిరి. వారిని ఆయనయేగాక ఆయన సతీమణి, కుమారుడుకూడా దర్శించిరి. ఆ అద్భుతానందములు పట్టలేక వెంటనే ఆయన
బయలుదేరి, విజయదశమి ఉదయమునకు గుంటూరుచేరి, విశ్వయోగిని
దర్శించి, రాత్రి తాము పొందిన దివ్యానుభవమును వెల్లడించిరి. ఇట్లెం
దరికో వారు దర్శన మిచ్చుచున్నారు.

తాడికొండ విద్యా సంస్థల వ్యవస్థాపకులైన విద్వాన్ గోగినేని
కనకయ్యగారికి విశ్వయోగిపైగల భక్తి శ్రద్ధలు అపారము. ఎందరెంద
రికో వారు విశ్వయోగి పరివయభాగ్యమును కలిగించిరి. గౌరి జవోలు
పాండురంగరావు వంటి హేతువాదులెందరో వారి అమృత స్పర్శకు
ప్రేమార్థ్రవీక్షణములకులోబడి దాసోహమగుచున్నారు. ఇంతకన్నను ఆయన
మహిమకు నిదర్శనమేమికావలయునని గుఱవృద్ధుడు పలికెను.

అనంత మహిమోపేతం

అధివ్యాధి వినాశకం

భక్తానందప్రదః దేవం

విశ్వదత్తం సమామ్యహం

ఓం శ్రీం విశ్వదత్తాయనమః

ఓం శ్రీసాయిరాం గురుదేవదత్త

చతుర్దాధ్యాయము సమాప్తము.

పంచమాధ్యాయము

గుణవృద్ధుడిట్లునుచున్నాడు. నాయనా ! తామీ లోకమునకు పచ్చిన పని నెరవేర్చు నిమిత్తము స్వగృహమును, తల్లిని, పోదరులను బంధువులను వీడి కొంతకాలము రైలుపేటలో ఒకయిల్లు ఆద్వైతులనుకొని, విశ్వదత్త సాధనచేయుచుండిరని లోగడచెప్పియుంటిని. కొన్ని దినములకు ఆ యింటిని కూడ పదలి, శ్రీ ఆకుల కోటేశ్వరరావు దంపతుల భక్తికి లోబడి, వారి శ్రీ నిలయమునే తమ నిలయముగా చేసికొని నివసించుట మొదలుపెట్టిరి. ఆ భవనమే నేడు విశ్వమందిరముగా పిలువబడుచున్నది. తాము కన్ను కుమారుడు సురేష్, కుమార్తె మాచరి కన్న మిన్నగా ఆ దంపతులు విశ్వదత్తను వాత్సల్యపూరితులై భక్తిపరీతులై శ్రద్ధానక్తులతో నేవించుచుండుట భక్తులకెల్లరకు మార్గదర్శకమై విలసిల్లుచున్నది.

శ్రీ విశ్వంజీ రైలుపేటలో నున్నప్పుడు ఒకసారి షిరిడియాత్ర తల పెట్టిరి. ఆ యాత్రలో పాగ్గాను భాగ్యము శ్రీ కోటేశ్వరరావుగారి ధర్మ పత్ని కామేశ్వరికి కలిగినది. ఆ యాత్రలో గురుదేవుల శక్తి యెట్టిదో ఆమెకు బాగుగా తెలియపచ్చినది. అతిసారవ్యాధితో బాధపడుచున్న ఆమెకు విఘాతి ప్రసాదమున స్పష్టత విశ్వదత్త చేకూర్చిరి. ఆ ప్రేమమూర్తిలో ఆమె సత్యసాయిబాబాను దర్శించి సర్వస్య శరణాగతులయ్యెను, నాటి నుండి ఆమె నిత్యము తమ యింటినుండి ఆహారము తెచ్చి విశ్వయోగికి పెట్టుచుండెను. విశ్వయోగిపై ఆమె చూపుచున్న వాత్సల్యము చూచి అందరును ఆమెను “యశోద”యని పిలిచెడివారు. అలానాడు కృష్ణునకు యశోదవలె, షిరిడి సాయికి బయజాబాయివలె, సత్యసాయికి కరణము

సుబ్బిమృతలే విశ్వయోగికి ఈశ్వరి కన్నతల్లి కన్న మిన్నయైనది. అది ఎన్ని జన్మల భక్తియో? అమె భక్తి విశ్వయోగిని బంధించివేసినది.

కోచేశ్వరరావు దంపతులు కృష్ణనగర్ లో నూతనముగా భవనము నిర్మించి, వాస్తు దోషములేచిన యున్నచో సరిచూడకుని విశ్వయోగిని ప్రార్థించిరి. ఒకనాడు విశ్వయోగి వారి గృహమునకు హఠాత్తుగా వచ్చి, ఇల్లంతయు తిరిగి చాచుచును పోయి తన శాసీ పరమహంసి పరంధిరి. అది చూచి ఈశ్వరి ఆశ్చర్యపోయెను. ఆ యిల్లు తనదనియు, ఇక ముందు తామప్పుడనే నివసించదలచుకొనుచున్నాననియు తెలుపుటకుగాను వారట్లు చేసినని ఆ తరువాత ఆ చర్యకు అర్థము తెలిసినది.

1988 లో దత్త జయంతి ఉత్సవములైన తరువాత రైలుపేటలోని తమ అద్దెయింటిని ఖాళీచేసి, ఆకుల కోచేశ్వరరావుగారి శ్రీనిలయమునే వారు విశ్వమందిరముగా జేసినారు. 1988లో విశ్వయోగి 44వ జన్మ దినోత్సవము మొట్టమొదటిసారిగా ఆ మందిరములో వైభవోపేతముగా జరిగెను. ఈ నాటి వరకు విశ్వయోగి జన్మదినోత్సవ సేతుకలామందిరము ననే జరుగుచున్నది. 1989వ సంవత్సరములో తమ 45వ జన్మదినోత్సవ సందర్భమున సత్యము, శిలము, ఐకమత్యము, సవిశ్రత అను నాలుగు ప్రధాన లక్ష్యాలతో విశ్వమానవ సమైక్యతా పతాకమును విశ్వమందిరములో వారు ఆవిష్కరించిరి. 1989 వ సంవత్సరములో గురు పూర్ణిమ నాడు మాధవపెద్ది రాధాకృష్ణమూర్తిగారు కన్వీనర్ గా, కరుణాశ్రీ జి.వి. యల్ నరసింహారావు, జి. రామారావులు, ఆకుల కోచేశ్వరరావు,

డాక్టరు సి. మల్లిఖార్జునరావు, మానికొండ రాజారావు, విద్వాన్ గోగినేని కనకయ్య, దేచిరాజు వెంకట్రావువంటి ప్యక్తులు కార్యనిర్వాహక సభ్యులుగా విశ్వయోగి అధ్యక్షతన “విశ్వమానవ సమైక్యతా సంసత్” ఆవిర్భవించినది. విజ్ఞాన వేత్తల, మేధావంతుల జ్ఞానమును, మేధను సంఘటిత పరచి, విశ్వమానవ సౌభాగ్యము, విశ్వకల్యాణము సాధించుటయే ఆ సంసత్ ఉన్నతాశయము. సనాతన ధర్మమును, యోగ శాస్త్రమును ఆచరణలోనికి తీసుకొనివచ్చుట, మానవునిలోని దివ్యత్వమును పెంపొందించుట, మున్నగు తొమ్మిది ప్రధాన ఆశయములతో ఆ సంసత్ మేధావులనందరిని సంఘటితపరచి, వారి శక్తులను సమాజసేవకొరకు సంసిద్ధ పరచుట విశ్వంజీ ధ్యేయముగా పెట్టుకొనిరి. విశ్వ వికాస కేంద్రములు ఊరూర ప్రారంభించవలయునని గురుదేవుల సంకల్పము. దానికి నాందిగా పెదనందిపాడులో ఒక విశ్వవికాస కేంద్రము 1991 మార్చి 7న దాసరి శేషగిరిరావుగారి అధ్యక్షతన ఏర్పాటు చేసిరి.

గుంటూరు మదరాసు జాతీయ రహదారి పై గుంటూరుకు 16కి.మీ.

మూరములో పరియకరముల సువిశాల మైదానమును ‘విశ్వనగర్’ గా రూపొందించి, అచ్చట 1991 మార్చి 30వ తేదీ సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి గౌ. శ్రీ రంగనాథమిత్రాగారిచే విశ్వమానవ సమైక్యతా స్థూపమునకు వైభవముగా శంఖస్థాపన చేయించిరి. అచ్చట ఆ స్థూపనిర్మాణ మిప్పుడు త్వరితగతిని జరుగుచున్నది. అక్కడ ఒక ఆకిడోరియమ్, నవజీవన్, మాఘిక్, కాంతికుటీరాలు, వైద్యాలయం మున్నగునవి

వీర్వాణుచేయతలపెట్టిరి, ఈ బృహత్ ప్రజాశిక్షతో నిర్మించబడుచున్న కట్టడములకు శ్రీయన్. యన్. నారాయణగారు రూపకల్పనచేయుచున్నారు. ఈ ప్రజాశిక్ష ఆమలు అధిక వ్యయ ప్రయాసలతో కూడినది. దీనికి అశేష ధన, పస్తు సేవా సంపత్తులు కావలసియున్నవి. “ఈ విశ్వ మానవ సమైక్యతా స్థూపం నా లక్ష్మ్యం, నా ప్రాణం, నా ధ్యేయం, నా గమ్యం. నా స్పందన. నా సర్వస్వం. ఇది జ్ఞానాలయం. దీని విజయమునకు కృషిచేయుటయే మీ నిజమైన భక్తి ప్రకటన” అని శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి ఆస్థాప శంఖస్థాపన మహోత్సవ సభలో ప్రకటించిరి. ప్రతి వ్యక్తియు తన సాయశక్తుల ఈ మహాయజ్ఞమునకు సహకరించుట విద్యుత్త ధర్మము. గురువు యెడ చూపవలసిన భక్తి శ్రద్ధలకు అదియే నిదర్శనము. గురువునకు భిక్ష ప్రసాదించుటకు ఇంతకన్నను సదపకాళము మరియొకటి లభించదు.” అని గుణవృద్ధుడు పలికెను. అది విని అ సాధకుడు “స్వామీ! విశ్వదత్తను గురించి సమగ్రముగా బోధించి నాకు విశ్వదర్శనము చేయించినారు. మీమేలు ఈ జన్మములో మర వరేను” అని గుణ వృద్ధుని పాదపద్మములకు సాష్టాంగ నమస్కారము చేసి విశ్వదత్తనిట్లు స్తుతించెను.

నమో శ్రీ విశ్వనాథాయ

నమో శ్రీ విశ్వదత్తాయ

నమో శ్రీ విశ్వరజాయ

పద్మరవే నమో నమః॥

ఈ వ్రత కథ చదివిన వారికిని, విన్న వారికిని శ్రీ విశ్వదత్త అను
 గ్రహమువలన ఐహికాముష్మిక సౌఖ్యములు గలిగి, సకలా భీష్టములు
 సిద్ధించగలవు, ఈ వ్రతము సల్పిన వారికి శ్రీ విశ్వదత్త దయవలన
 ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములతో, పుత్ర పౌత్రాభివృద్ధి కలిగి అభ్యుదయ
 పరంపర లండగలరు.

ఓం శ్రీం విశ్వదత్తాయనమః

ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

శ్రీ విశ్వదత్త వ్రతకథ సర్వము సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

మహానై వేద్యం :

భక్ష్యం భోజ్యంఽపి లేహ్యంఽపి చోష్యంఽపానీయ మేషజ

ఇదంగృహణ నై వేద్యం మయాదత్తం గురూత్తమ

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః మహానై వేద్యం సమర్పయామి (నీళ్లు చల్లవలెను) అమృతమస్తు ! అమృతోపస్తరణమసి (ఉద్ధరించెతో నీటిని చూపించి విడువవలెను. చేతితో నై వేద్యము చూపించవలెను.)

ఓంప్రాణాయనమః । ఓం అపానాయనమః । ఓంవ్యానాయనమః ।
ఓం ఉదానాయనమః । ఓంసమానాయనమః । మధ్యమధ్యే పానీయం సమర్ప
యామి । హస్తాప్రక్షళయామి । పాదోప్రక్షళయామి । శుద్ధాదమనీయం సమ
ర్పయామి ।

తాంబూలం :

పూగీఫలసమాయుక్తం నాగపల్లీ దక్షద్యుతం

కర్పూర చూర్ణ సంయుక్తం తాంబూలం వ్రతిగృహ్యతాం

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః తాంబూలం సమర్పయామి

మంగళహారతి :

మంగళం జ్ఞానసంపన్న మంగళం సుజనప్రియ

మంగళం జగదుద్ధార మంగళం దేశికోత్తమ

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః సీరాజసం సమర్పయామి

హరతిపాటలు :

(1) త్రిగుణాత్మక త్రైమూర్తి దత్తాత్రేయజాణా

త్రిగుణా అవతార్ త్రైలోక్యరాజా

నేతినేతి శబ్ద సయే అనుమాన

సురవరమునిజనయోగి సమాధిస్థయేభ్యానా

జయదేవ జయదేవ జయస్థురు దత్త

హరతి ఓవాళి హరతి భవచింతా (3)

(2) స్వామి నరసింహ సరస్వతీగే గురుమూర్తీగే

యతివర్యాగె మంగళ కామిత కామఫలత్పప్తీగెమంగళ

నిరుపనునిత్య నిరమాయాగె మంగళ

నిర్వాణవ్యక్త యతిరాయాగె మంగళ || స్వామి ||

భక్తజనరకల్పవృక్షగెమంగళ

భక్తియిందభజనుద మోక్షగెమంగళ || స్వామి ||

భీమాగంధర్వపుర వాసాగెమంగళ

భీమాశంకర గురువేషాగెమంగళ || స్వామి ||

(3) జయజయ గురుదేవా!-స్వామి! జయజయగురుదేవా!

బ్రహ్మవిష్ణు సరమేశ్వరహపా! అనందానిలయా!

ఓం జయజయ గురుదేవా!

లోపలనీవే! వెలుపలనీవే! అంతయునీవే!

జగమంతయునీవేలే

అండపిండ బ్రహ్మాండములోన ఉన్నదీనీవేలే!

నిండి ఉన్నది నీవేలే! ॥జయజయ॥

వేదమునీవే! నాదమునీవే! జ్ఞానమునీవేలే!

బ్రహ్మజ్ఞానమునీవేలే!

అందరిలోన వెలుగుచునున్న ఆత్మవునీవేలే!

పరమాత్మవునీవేలే॥

జయజయ గురుదేవా! స్వామి! జయజయగురుదేవా!

బ్రహ్మవిష్ణు పరమేశ్వరరూపా! ఆనందానిలయా॥ (3 సార్లు)

ఓం శ్వాంతి శ్వాంతి శ్వాంతిః

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్త స్వరూప శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి

విశ్వంజీ మహరాజ్ కీజై

అపహతచింతన శ్రీ గురుదేవదత్తకీజై

సమర్థసద్గురు శ్రీ సాయినాథ్ మహరాజ్ కీజై

సమస్త దేవతామూర్తీ కీజై

సమస్త సిద్ధ శక్తీ కీజై

సమస్త అపతారమూర్తీ కీజై

సమస్త మానవతామూర్తీ కీజై

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః నీరాజనానంతరం

శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

మంత్రపుష్పము :

ఓం అవధూతాయ విద్మహే | అత్రిపుత్రాయధీమహి

తన్నోదత్తః ప్రచోదయాత్

ఓం విశ్వేశ్వరాయ విద్మహే | విశ్వనాథాయధీమహి

తన్నో విశ్వః ప్రచోదయాత్

సమర్థ సద్గురు శ్రీ విశ్వదత్తాయనమః సువర్ణ దీప్యమంత్రపుష్పం
సమర్పయామి

ఆత్మప్రదక్షిణ సమస్కారము :

అన్యథా శరణంనాస్తి త్వమేవశరణంమమ

తస్మాత్ కారుణ్యభావేన రక్ష విశ్వదత్త ప్రభో!

ఆత్మప్రదక్షిణసమస్కారాన్ సమర్పయామి

సమర్థ సద్గురు శ్రీవిశ్వదత్తాయనమః

భక్తసమర్పయామి

చామరం వీజయామి

నృత్యందర్శయామి

ఆందోళికా నారోహయామి

అశ్వానారోహయామి

గజానారోహయామి

సమస్త రాజోపచార దేవోపచార శక్తిోపచార భక్తిోపచార సర్వోపచార
పూజాంసమర్పయామి. [అక్షతలు, పూలు ఉంచవలెను]

అనయాధ్యాన ఆవాహనాది పోడశోపచార పూజాయచ,
 అష్టోత్తర శతనామ పూజాయచ శ్రీ విశ్వదత్త ప్రతం సర్వం శ్రీ
 విశ్వదత్త స్వరూప విశ్వయోగి విశ్వంజీ నద్గురు చరణార విందార్ప
 జమస్తు!

[అక్షతలు నీటిలోకలిపి పశ్యములో విడువవలెను]

శ్రీ విశ్వదత్త సమర్థ నద్గురుదేవతా ప్రసాదం శిరసాగృహ్ణామి.

మమ శ్రీ శ్రీ శ్రీ విశ్వదత్త స్వరూప

విశ్వయోగి విశ్వంజీ నద్గురు దేవతా ప్రసాద సిద్ధిరస్తు

నీటిని విడువవలెను

ఓంశ్రీం విశ్వదత్తాయనమః

అవధూత చింతన శ్రీ గురుదేవదత్త

ఓం శ్రీ సాయీరాం గురుదేవదత్త

శ్రీ విశ్వదత్త ప్రతకల్పమ్ సర్వమ్ సంపూర్ణమ్.

శ్రీ, శ్రీ. శ్రీ

అనుబంధములు

శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ పూర్వాశ్రమంలో రచించిన రచనలు
కొన్ని ఈ క్రింద ప్రచురిస్తున్నాం. అ స్థిక మహాశయులు వానిలోనిపరమార్థ
మును గ్రహించి తరించగలరని మనవి]

1

నాద్యేయం, నాగమ్యం

మరువను మరువను ఎన్నటికీ

మరచినడువను ఎన్నటికీ

నేవేసే ప్రతి అడుగు నీవై పే సాగాలి

నేపలికే ప్రతిమాటా నీమాటే కావాలి

నా ధ్యానం, నాప్రాణం సర్వస్వం నీవేలే ||నాద్యేయం||

ఎన్నితుపానులు కమ్మకొచ్చినా -

ఎంతటి వేదన మదిలో రేగినా-

ఎందరెంద రవహేళన చేసినా

అగదు అగదు నా పయనం

అగదు అగదు నా పయనం ||నా ద్యేయం||

తనువుకరిగినా--ధనముతరిగినా --

కరుగదు, తరుగదు నాపై ర్యం

లోకాలన్ని ఎదురై వచ్చినా

జడియను జడియను ఎన్నటికి

జడిసి ఆగను ఎన్నటికి ||నాద్యేయం||

నీలోనుండి వచ్చిననేనూ--

నీలోనే ఇక కలవాలి!

కలసి కలసి కరిగిపోయి

కలసి కలసి కరిగిపోయి

కన్నులపండుగ కావాలి!

నాకలలే ఫలించితీరాలి! ||నాద్యేయం||

2

దేవుడు ఒక్కడు! ఒక్కడు! ఒక్కడు!

అందరికీ వాడొక్కడు! ఒక్కడు!

“సాయి” అన్నా “ఏనూ” అన్నా, “అల్లా” అన్నా “నానక్” అన్నా

“రాము”డన్నా “రహీము” అన్నా ‘ఎహోవ’ అన్నా ‘ఈశ్వరు’డన్నా

దేవ్వం వద్దు! రోషం వద్దు! మతకులభేదం ఆసలేవద్దు !

ఎక్కువ తక్కువ లేనేలేదు! మనమంతా ఆసలే మనుషులమూ

విశ్వంలోని అణువే అంతా, విశ్వమేజగత్తు, జగత్తే విశ్వం

గురువే విశ్వం, విశ్వమెగురువు, విశ్వంకూనయ్యం, కూనయ్యమె గురువు

ఏకులమైనా, ఏమతమైనా, మనుషులమే మరి మనుజులమే!

మనుజులమంతా కలవారి, మనసులనంతా కలపాలి!
 ఒక్కమనసుగా మార్చాలి, ఒకే శక్తిగా మారాలి!
 శాంతిశాంతి శాంతియేలక్ష్యం, విశ్వశాంతియేమనకదీ లక్ష్యం
 ఒక్కడికోసం అందరుకలసి, అందరికోసం ఒక్కడు నిలిచి
 అందరిలోనేనొక్కడనని, నేనేవేరు కానేకాదని
 కష్టాలన్నీ దూరం చేద్దాం. అవతలకవతల కంపేద్దాం!
 మనిషికి మించినదైవం లేదు, మనసుకుమించి శక్తలేదు
 మనసులనంతా కలిపేసి, విశ్వశాంతినే సాధిద్దాం!
 ఇదియే ఇదియే విశ్వం లక్ష్యం! ఇదియే విశ్వంప్రాణం!
 ఇదియే ఇదియే విశ్వంధ్యానం! ఇదియే ఇదియే విశ్వంగమ్యం !
 దేవుడు ఒక్కడు ఒక్కడు! ఒక్కడు! అందరికీ వాడొక్కడు.
 ఒక్కడు!

3

నిన్నే సమృద్ధి దత్తాత్రేయా!
 నన్నుకావారా దత్తాత్రేయా!
 మనమున నిరతము నిన్నే నిలిపి
 పూజలు సలుపుదు దత్తాత్రేయా! |నిన్నే!
 ఆననమా అదీ నా హృదయం
 అర్ఘ్యపాద్యములు నా కన్నీళ్ళు
 నైవేద్యమ అదీ నాసర్వస్వం
 మంగళహారతి కామదహనము |నిన్నే!
 యోగిరూపమున వెలసిన దేవా !

మమురక్షింపగ నిలచిన దేవా!

సనాతన ధర్మోద్ధరణకై

అవతరించిన ఓ అవధూతా నిన్నే!

4

ఊగుమా! ఊగుమా! ఊగుమాయోగీ!

ఊపెద! ఊయల! ఊగుమాయోగీ! (2)

సత్యంధర్మం శాంతిప్రేమలను

గొలుసుల ఊయల కట్టిననయా! (2)

ప్రశాంతి పరిమళం వెదజల్లే

భక్తివీవేనే నీచెదనయ్యా—ఊగుమా॥

హృదయమె పరుపుగ పరచిననయా!

మనసునె తలగడ జేసిననయా! (2)

పేదన పాటగమార్చిననయా!

అవేదన తీర్చగ వేగరావయా!— ఊగుమా॥

కామంక్రోధం లోభంమోహం

మదమాత్సర్యం మిసగొట్టెనయా! (2)

అహమను సర్పము పడగవిప్పెను

పడకగ మార్చి పవళించవయా—ఊగుమా॥

5

నవ్వతూ జీవించాలి!-నలుగురినీ నవ్వించాలి!

అనందం ఎదలో నింపి-అందరికి అందించాలి!

కష్టాలే కమ్ముకొచ్చినా-నష్టాలేవెంటవచ్చినా

నలుగురికి మేలాశించాలి! నలుగురి మెప్పు సాధించాలి!

వ్యర్థమైన మాటలతో కాలాన్ని వృథాచేయకు!

వ్యధలతోటి చింతలతోటి హృదయాన్ని బరువు చేయకు!

గాలిమేడలేవోకట్టి గగనాన తిరుగులాడకు!

ఈశ్వరసూయల నుడిగుండాల్లోపడి మునుగకు!

మిన్ను విరిగి మీదబడ్డా నదురు బెదురు లేకుండా!

కన్నుచెదిరే కనకం కన్నా కాంక్షలేవి లేకుండా!

కలలోనైనా నీద్యేయం కనుమరుగుకాకుండా!

మనిషిలోని దైవాన్ని అనుక్షణం సేవించాలి!

బ్రతుకంతా బాధలతో భారంగా సాగనీయకు!

ఎనలేని ఆశలతో కోర్కెలు పెంచేయకు!

నీకోసం నీవుగాక నలుగురికై బ్రతకాలి!

పదుగురితో చావోబ్రతుకో పరమార్థం కావాలి !

విశ్వయోగి సూక్తులు

“ధర్మోరక్షతిరక్షితః” అని తరచు చెబుతుంటారు. ధర్మాన్ని మనం రక్షిస్తే అది మనలను రక్షిస్తుందని అర్థంచెబుతారు. ఈ భావన సరిగ్గాలేదు. ధర్మాన్ని మనం రక్షింపడమేమిటి? అదికాదు. ధర్మాన్ని మనం ఆచరిస్తే అది మనలను కాపాడుతుంది అని చెప్పకోవడం సమంజసం.

* * * *

అన్నిటికంటే సమైక్యత ప్రధానం. వ్యక్తులుగా చేయలేని పనులను సమిష్టిగా చేయగలుగుతాం. ఒక మన్యశరగతి కుమింటీకుడు ఏదో సమన్యల్లో మునిగిపోయి, కోటిరూపాయలు ఋణపడ్డాడు. అంత ఋణం తీర్చలేక ఆతను గుండెపగిలి చస్తాడు. కాని అతనికి కోటిమంది అండగా గనుక ఉంటే ఒక్కొక్కరికి ఎంతపడుతుంది? ఒక్కరూపాయి పడుతుంది. అనేక మంది సమైక్యంగా సమన్యలను ఏదుర్కొంటే అవి సమన్యలనిపించవు. సునాయాసంగా వాటిని పరిష్కరించుకోగలుగుతాం.

* * * *

ప్రపంచంలో ఏమీమీత ప్రవృత్తి చెప్పినా అది సనాతన ధర్మంలోనిదే! నడులన్నింటికీ ఆధారం సముద్రమే. ఆ సముద్రంలాంటిదే మనసనాతన మతం.

“నేను భగవంతుని దూతను “అన్నాడుమహమ్మద్ ప్రవృత్తి. ఇది కర్మమార్గం.

“నేను భగవంతుని విడ్డను” అన్నాడు ఏసుక్రీస్తు. ఇది భక్తి మార్గం.

“నాకూ దేవుడికీ తేడాలేదు. అతడే నేను. నేనే అతడు” అన్నాడు శంకరుడు. ఇది జ్ఞానమార్గం

* * * *

మనం ఎప్పుడూ వ్యతిరేకపుటాలోచనలు చేస్తూ ఉంటాం అన్నిటిని సంచేహిస్తాం. అన్నిటిలోనూ తప్పులే కనిపిస్తుంటాయి. దేవుడువచ్చి ఏదైనా ఇస్తానన్నా వుచ్చుకోం. ఒకరిని గురించి చెడుగా మాట్లాడుకొని ఆనందిస్తుంటాం. ఈ మధ్య ఒక రవయిత్రి నాదగ్గరకు వచ్చి ఇప్పటి మనుష్యుల ప్రవర్తన గురించి ఒక సంగతి చెప్పింది.

“నలుగురు అమ్మలక్కలు ఒకచోట చేరితే ఏమి మాట్లాడు కొంటారు?” అని అడిగాను. “ఎక్కడనో ఉన్న వ్యక్తిని గురించి చెడుగా మాట్లాడుకొంటూ ఆనందిస్తుంటా”రని చెప్పింది. “ఈ నలుగురిలో ఒకరు వెళ్ళిపోతే అప్పుడు ఏమి మాట్లాడుకుంటారు?” అని అడిగాను. “మిగతా వాళ్ళ ఆ వెళ్ళిపోయిన మనిషిని గురించి చెడు చెప్పుకుంటారు” అన్న దామె. ఈలావుంది నేటి పరిస్థితి. ఈ రకమైన ప్రపృత్తిని విడనాడాలి!

* * * *

మనం పండగలను ఎందుకు చేసుకొంటున్నాం? ఎవరింట్లో వాళ్ళ కూచోని బజ్జీలు, బొబ్బిట్లు తిని, కడుపునొప్పి తెచ్చుకోవడానికి కాదు. పండుగలను సామూహికంగా చేసుకోవాలి! ఒకరింటికి పదిమందిని ఆహ్వానించాలి! ఒకడు అందరికోసం, అందరూ ప్రతిఒక్కరికోసం జీవించడాన్ని నేర్పడంకొరకు పండగలు ఏర్పడ్డాయి.

* * * *

పూర్వం గ్రామంలో ఒకయింటికి నిప్పులుంటుంటే ఊరుఊరంతా ఒక్కడికివచ్చి సహాయపడేది. ఇప్పుడు అలాజరగడంలేదు. “అతగల బడే యిల్లు మన పార్టీవాడిదా? ఎక్స్‌ప్రెటీవాడిదా?” అని అలోచిస్తున్నాం. కుల తత్వాన్నిగూడా బాగా పెంచుకుంటున్నాం. కనీసం తమకులస్థుడికి కూడా తాము సహాయపడరు. ద్వేషించడానికే కులతత్వంగాని, సహకరింపడానికి కాదనే ఈ పరిస్థితిపోవాలి!

* * * *

రాజకీయప్రయోజనాలకు వీలుగా కులతత్వాన్ని పలువురు రెచ్చగొడుతున్నారు. ఇది విషాదకరమైన పరిణామాలకు దారితీస్తున్నది. అందుచేత కులాన్నిబట్టిగాక, వ్యక్తి యొక్క గుణాన్ని బట్టి ఆదరించడం, గౌరవించడం జరగాలి. మనిషిని మనిషిగా స్వీకరించి అర్థం చేసుకోవాలి. ఇందుకై మరాఠీపతులు గూడా తమతమ ఏకాంతవాసాలను వదిలివేసి సహజంలోనికి రావాలి. ఇప్పుడు శ్రీ జయేంద్రసరస్వతీ స్వామి లాంటి కొద్దిమంది మాత్రమే ఈ పని చేపట్టారు. దేశంలోని మిగతా పెద్దలుకూడా ఇందుకు సిద్ధంరావాలి. లేనట్లయితే వారు ఏకాకులైపోయి ఉపయోగం లేకుండా ఉండిపోతారు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

